

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ ПРОТОКОЛА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА МЕЂУНАРОДНЕ КОНВЕНЦИЈЕ О УПРОШЋАВАЊУ И УСКЛАЂИВАЊУ ЦАРИНСКИХ ПОСТУПАКА

Члан 1.

Потврђује се Протокол о изменама и допунама Међународне конвенције о упрошћавању и усклађивању царинских поступака, сачињен 26. јуна 1999. године у Бриселу, у оригиналу на енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Протокола о изменама и допунама Међународне конвенције о упрошћавању и усклађивању царинских поступака, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласи:

„PROTOCOL OF AMENDMENT TO THE INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF CUSTOMS PROCEDURES

(done at Brussels on 26 th June 1999)

The Contracting Parties to the International Convention on the simplification and harmonization of Customs procedures (done at Kyoto on 18th May 1973 and entered into force on 25 th September 1974), hereinafter "the Convention", established under the auspices of the Customs Co-operation Council, hereinafter "the Council",

CONSIDERING that to achieve the aims of:

- eliminating divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges;
- meeting the needs of international trade and the Customs for facilitation, simplification and harmonization of Customs procedures and practices;
- ensuring appropriate standards of Customs control; and
- enabling the Customs to respond to major changes in business and administrative methods and techniques,

the Convention must be amended,

CONSIDERING also that the amended Convention:

- must provide that the core principles for such simplification and harmonization are made obligatory on Contracting Parties to the amended Convention;
- must provide the Customs with efficient procedures supported by appropriate and effective control methods; and
- will enable the achievement of a high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Council, and thus make a major contribution to facilitation of international trade,

Have agreed as follows :

ARTICLE 1

The Preamble and the Articles of the Convention are amended as set out in the text contained in Appendix I hereto.

ARTICLE 2

The Annexes of the Convention are replaced by the General Annex contained in Appendix II and by the Specific Annexes contained in Appendix III hereto.

ARTICLE 3

1. Any Contracting Party to the Convention may express its consent to be bound by this Protocol, including Appendices I and II, by:
 - (a) signing it without reservation of ratification;
 - (b) depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
 - (c) acceding to it.
2. This Protocol shall be open until 30 th June 2000 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Contracting Parties to the Convention. Thereafter, it shall be open for accession.

3. This Protocol, including Appendices I and II, shall enter into force three months after forty Contracting Parties have signed this Protocol without reservation of ratification or have deposited their instrument of ratification or accession.
4. After forty Contracting Parties have expressed their consent to be bound by this Protocol in accordance with paragraph 1, a Contracting Party to the Convention shall accept the amendments to the Convention only by becoming a party to this Protocol. For such a Contracting Party, this Protocol shall come into force three months after it signs this Protocol without reservation of ratification or deposits an instrument of ratification or accession.

ARTICLE 4

Any Contracting Party to the Convention may, when it expresses its consent to be bound by this Protocol, accept any of the Specific Annexes or Chapters therein contained in Appendix III hereto and shall notify the Secretary General of the Council of such acceptance and of the Recommended Practices in respect of which it enters reservations.

ARTICLE 5

After the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the Council shall not accept any instrument of ratification or accession to the Convention.

ARTICLE 6

In relations between the Parties hereto, this Protocol with its Appendices shall supersede the Convention.

ARTICLE 7

The Secretary General of the Council shall be the depositary of this Protocol and shall perform the functions as provided for in Article 19 contained in Appendix I to this Protocol.

ARTICLE 8

This Protocol shall be open for signature by the Contracting Parties to the Convention at the Headquarters of the Council in Brussels from 26 th June 1999.

ARTICLE 9

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Protocol and its Appendices shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Brussels, this twenty-sixth day of June nineteen hundred and ninety-nine, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 contained in Appendix I to this Protocol.

APPENDIX I

INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF CUSTOMS PROCEDURES (as amended)

PREAMBLE

The Contracting Parties to the present Convention established under the auspices of the Customs Co-operation Council,

ENDEAVOURING to eliminate divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges,

DESIRING to contribute effectively to the development of such trade and exchanges by simplifying and harmonizing Customs procedures and practices and by fostering international co-operation,

NOTING that the significant benefits of facilitation of international trade may be achieved without compromising appropriate standards of Customs control,

RECOGNIZING that such simplification and harmonization can be accomplished by applying, in particular, the following principles:

- the implementation of programmes aimed at continuously modernizing Customs procedures and practices and thus enhancing efficiency and effectiveness,
- the application of Customs procedures and practices in a predictable, consistent and transparent manner,
- the provision to interested parties of all the necessary information regarding Customs laws, regulations, administrative guidelines, procedures and practices,
- the adoption of modern techniques such as risk management and audit-based controls, and the maximum practicable use of information technology,
- co-operation wherever appropriate with other national authorities, other Customs administrations and the trading communities,
- the implementation of relevant international standards,
- the provision to affected parties of easily accessible processes of administrative and judicial review,

CONVINCED that an international instrument incorporating the above objectives and principles that Contracting Parties undertake to apply would lead to the high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Customs Co-operation Council, and so make a major contribution to facilitation of international trade,

Have agreed as follows:

CHAPTER I Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention:

- A. "**Standard**" means a provision the implementation of which is recognized as necessary for the achievement of harmonization and simplification of Customs procedures and practices;
- B. "**Transitional Standard**" means a Standard in the General Annex for which a longer period for implementation is permitted;

- C. "**Recommended Practice**" means a provision in a Specific Annex which is recognized as constituting progress towards the harmonization and the simplification of Customs procedures and practices, the widest possible application of which is considered to be desirable;
- D. "**National legislation**" means laws, regulations and other measures imposed by a competent authority of a Contracting Party and applicable throughout the territory of the Contracting Party concerned, or treaties in force by which that Party is bound;
- E. "**General Annex**" means the set of provisions applicable to all the Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- F. "**Specific Annex**" means a set of provisions applicable to one or more Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- G. "**Guidelines**" means a set of explanations of the provisions of the General Annex, Specific Annexes and Chapters therein which indicate some of the possible courses of action to be followed in applying the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices, and in particular describing best practices and recommending examples of greater facilities;
- H. "**Permanent Technical Committee**" means the Permanent Technical Committee of the Council;
- I. "**Council**" means the Organization set up by the Convention establishing a Customs Co-operation Council, done at Brussels on 15 December 1950;
- J. "**Customs or Economic Union**" means a Union constituted by, and composed of, States which has competence to adopt its own regulations that are binding on those States in respect of matters governed by this Convention, and has competence to decide, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify or accede to this Convention.

CHAPTER II SCOPE AND STRUCTURE

Article 2 Scope of the Convention

Each Contracting Party undertakes to promote the simplification and harmonization of Customs procedures and, to that end, to conform, in accordance with the provisions of this Convention, to the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices in the Annexes to this Convention. However, nothing shall prevent a Contracting Party from granting facilities greater than those provided for therein, and each Contracting Party is recommended to grant such greater facilities as extensively as possible.

Article 3

The provisions of this Convention shall not preclude the application of national legislation with regard to either prohibitions or restrictions on goods which are subject to Customs control.

Article 4 Structure of the Convention

1. The Convention comprises a Body, a General Annex and Specific Annexes.
2. The General Annex and each Specific Annex to this Convention consist, in principle, of Chapters which subdivide an Annex and comprise:
 - A. definitions; and

- B. Standards, some of which in the General Annex are Transitional Standards.
- 3. Each Specific Annex also contains Recommended Practices.
- 4. Each Annex is accompanied by Guidelines, the texts of which are not binding upon Contracting Parties.

Article 5

For the purposes of this Convention, any Specific Annex(es) or Chapter(s) therein to which a Contracting Party is bound shall be construed to be an integral part of the Convention, and in relation to that Contracting Party any reference to the Convention shall be deemed to include a reference to such Annex(es) or Chapter(s).

CHAPTER III MANAGEMENT OF THE CONVENTION

Article 6 Management Committee

- 1. There shall be established a Management Committee to consider the implementation of this Convention, any measures to secure uniformity in the interpretation and application thereof, and any amendments proposed thereto.
- 2. The Contracting Parties shall be members of the Management Committee.
- 3. The competent administration of any entity qualified to become a Contracting Party to this Convention under the provisions of Article 8 or of any Member of the World Trade Organization shall be entitled to attend the sessions of the Management Committee as an observer. The status and rights of such Observers shall be determined by a Council Decision. The aforementioned rights cannot be exercised before the entry into force of the Decision.
- 4. The Management Committee may invite the representatives of international governmental and non-governmental organizations to attend the sessions of the Management Committee as observers.
- 5. The Management Committee:
 - A. shall recommend to the Contracting Parties:
 - I. amendments to the Body of this Convention;
 - II. amendments to the General Annex, the Specific Annexes and Chapters therein and the incorporation of new Chapters to the General Annex; and
 - III. the incorporation of new Specific Annexes and new Chapters to Specific Annexes;
 - B. may decide to amend Recommended Practices or to incorporate new Recommended Practices to Specific Annexes or Chapters therein in accordance with Article 16;
 - C. shall consider implementation of the provisions of this Convention in accordance with Article 13, paragraph 4;
 - D. shall review and update the Guidelines;
 - E. shall consider any other issues of relevance to this Convention that may be referred to it;
 - F. shall inform the Permanent Technical Committee and the Council of its decisions.

6. The competent administrations of the Contracting Parties shall communicate to the Secretary General of the Council proposals under paragraph 5 (a), (b), (c) or (d) of this Article and the reasons therefor, together with any requests for the inclusion of items on the Agenda of the sessions of the Management Committee. The Secretary General of the Council shall bring proposals to the attention of the competent administrations of the Contracting Parties and of the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article.
7. The Management Committee shall meet at least once each year. It shall annually elect a Chairman and Vice-Chairman. The Secretary General of the Council shall circulate the invitation and the draft Agenda to the competent administrations of the Contracting Parties and to the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article at least six weeks before the Management Committee meets.
8. Where a decision cannot be arrived at by consensus, matters before the Management Committee shall be decided by voting of the Contracting Parties present. Proposals under paragraph 5 (a), (b) or (c) of this Article shall be approved by a two-thirds majority of the votes cast. All other matters shall be decided by the Management Committee by a majority of the votes cast.
9. Where Article 8, paragraph 5 of this Convention applies, the Customs or Economic Unions which are Contracting Parties shall have, in case of voting, only a number of votes equal to the total votes allotted to their Members which are Contracting Parties.
10. Before the closure of its session, the Management Committee shall adopt a report. This report shall be transmitted to the Council and to the Contracting Parties and observers mentioned in paragraphs 2, 3 and 4.
11. In the absence of relevant provisions in this Article, the Rules of Procedure of the Council shall be applicable, unless the Management Committee decides otherwise.

Article 7

For the purpose of voting in the Management Committee, there shall be separate voting on each Specific Annex and each Chapter of a Specific Annex.

- A. Each Contracting Party shall be entitled to vote on matters relating to the interpretation, application or amendment of the Body and General Annex of the Convention.
- B. As regards matters concerning a Specific Annex or Chapter of a Specific Annex that is already in force, only those Contracting Parties that have accepted that Specific Annex or Chapter therein shall have the right to vote.
- C. Each Contracting Party shall be entitled to vote on drafts of new Specific Annexes or new Chapters of a Specific Annex.

CHAPTER IV CONTRACTING PARTY

Article 8 Ratification of the Convention

1. Any Member of the Council and any Member of the United Nations or its specialized agencies may become a Contracting Party to this Convention:
 - A. by signing it without reservation of ratification;
 - B. by depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification;
or
 - C. by acceding to it.

2. This Convention shall be open until 30th June 1974 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Members referred to in paragraph 1 of this Article. Thereafter, it shall be open for accession by such Members.
3. Any Contracting Party shall, at the time of signing, ratifying or acceding to this Convention, specify which if any of the Specific Annexes or Chapters therein it accepts. It may subsequently notify the depositary that it accepts one or more Specific Annexes or Chapters therein.
4. Contracting Parties accepting any new Specific Annex or any new Chapter of a Specific Annex shall notify the depositary in accordance with paragraph 3 of this Article.
5. (a) Any Customs or Economic Union may become, in accordance with paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, a Contracting Party to this Convention. Such Customs or Economic Union shall inform the depositary of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such Customs or Economic Union shall also inform the depositary of any substantial modification in the extent of its competence.
(b) A Customs or Economic Union which is a Contracting Party to this Convention shall, for the matters within its competence, exercise in its own name the rights, and fulfil the responsibilities, which the Convention confers on the Members of such a Union which are Contracting Parties to this Convention. In such a case, the Members of such a Union shall not be entitled to individually exercise these rights, including the right to vote.

Article 9

1. Any Contracting Party which ratifies this Convention or accedes thereto shall be bound by any amendments to this Convention, including the General Annex, which have entered into force at the date of deposit of its instrument of ratification or accession.
2. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Standards contained in that Specific Annex or Chapter which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Recommended Practices contained therein, which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary, unless it enters reservations against one or more of those Recommended Practices in accordance with Article 12 of this Convention.

Article 10

Application of the Convention

1. Any Contracting Party may, at the time of signing this Convention without reservation of ratification or of depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare by notification given to the depositary that this Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible. Such notification shall take effect three months after the date of the receipt thereof by the depositary. However, this Convention shall not apply to the territories named in the notification before this Convention has entered into force for the Contracting Party concerned.
2. Any Contracting Party which has made a notification under paragraph 1 of this Article extending this Convention to any territory for whose international relations it is responsible may notify the depositary, under the procedure of Article 19 of this Convention, that the territory in question will no longer apply this Convention.

Article 11

For the application of this Convention, a Customs or Economic Union that is a Contracting Party shall notify to the Secretary General of the Council the territories which form the Customs or Economic Union, and these territories are to be taken as a single territory.

Article 12

Acceptance of the provisions and reservations

1. All Contracting Parties are hereby bound by the General Annex.
2. A Contracting Party may accept one or more of the Specific Annexes or one or more of the Chapters therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Standards therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Recommended Practices therein unless, at the time of acceptance or at any time thereafter, it notifies the depositary of the Recommended Practice(s) in respect of which it enters reservations, stating the differences existing between the provisions of its national legislation and those of the Recommended Practice(s) concerned. Any Contracting Party which has entered reservations may withdraw them, in whole or in part, at any time by notification to the depositary specifying the date on which such withdrawal takes effect.
3. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter(s) therein shall examine the possibility of withdrawing any reservations to the Recommended Practices entered under the terms of paragraph 2 and notify the Secretary General of the Council of the results of that review at the end of every three-year period commencing from the date of the entry into force of this Convention for that Contracting Party, specifying the provisions of its national legislation which, in its opinion, are contrary to the withdrawal of the reservations.

Article 13

Implementation of the provisions

1. Each Contracting Party shall implement the Standards in the General Annex and in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party.
2. Each Contracting Party shall implement the Transitional Standards in the General Annex within 60 months of the date that the General Annex has entered into force for that Contracting Party.
3. Each Contracting Party shall implement the Recommended Practices in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Specific Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party, unless reservations have been entered as to one or more of those Recommended Practices.
4. (a) Where the periods provided for in paragraph 1 or 2 of this Article would, in practice, be insufficient for any Contracting Party to implement the provisions of the General Annex, that Contracting Party may request the Management Committee, before the end of the period referred to in paragraph 1 or 2 of this Article, to provide an extension of that period. In making the request, the Contracting Party shall state the provision(s) of the General Annex with regard to which an extension of the period is required and the reasons for such request.
(b) In exceptional circumstances, the Management Committee may decide to grant such an extension. Any decision by the Management Committee granting such an extension shall state the exceptional circumstances justifying the decision and the extension shall in no case be more than one year. At the expiry of the period of

extension, the Contracting Party shall notify the depositary of the implementation of the provisions with regard to which the extension was granted.

Article 14 **Settlement of disputes**

1. Any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall so far as possible be settled by negotiation between them.
2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be referred by the Contracting Parties in dispute to the Management Committee which shall thereupon consider the dispute and make recommendations for its settlement.
3. The Contracting Parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Management Committee as binding.

Article 15 **Amendments to the Convention**

1. The text of any amendment recommended to the Contracting Parties by the Management Committee in accordance with Article 6, paragraph 5 (a) (i) and (ii) shall be communicated by the Secretary General of the Council to all Contracting Parties and to those Members of the Council that are not Contracting Parties.
2. Amendments to the Body of the Convention shall enter into force for all Contracting Parties twelve months after deposit of the instruments of acceptance by those Contracting Parties present at the session of the Management Committee during which the amendments were recommended, provided that no objection is lodged by any of the Contracting Parties within a period of twelve months from the date of communication of such amendments.
3. Any recommended amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein shall be deemed to have been accepted six months after the date the recommended amendment was communicated to Contracting Parties, unless:
 - A. there has been an objection by a Contracting Party or, in the case of a Specific Annex or Chapter, by a Contracting Party bound by that Specific Annex or Chapter; or
 - B. a Contracting Party informs the Secretary General of the Council that, although it intends to accept the recommended amendment, the conditions necessary for such acceptance are not yet fulfilled.
4. If a Contracting Party sends the Secretary General of the Council a communication as provided for in paragraph 3 (b) of this Article, it may, so long as it has not notified the Secretary General of the Council of its acceptance of the recommended amendment, submit an objection to that amendment within a period of eighteen months following the expiry of the six-month period referred to in paragraph 3 of this Article.
5. If an objection to the recommended amendment is notified in accordance with the terms of paragraph 3 (a) or 4 of this Article, the amendment shall be deemed not to have been accepted and shall be of no effect.
6. If any Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3 (b) of this Article, the amendment shall be deemed to have been accepted on the earlier of the following two dates:
 - A. the date by which all the Contracting Parties which sent such communications have notified the Secretary General of the Council of their acceptance of the recommended amendment, provided that, if all the acceptances were notified

before the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3 of this Article, that date shall be taken to be the date of expiry of the said six-month period;

- B. the date of expiry of the eighteen-month period referred to in paragraph 4 of this Article.
7. Any amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein deemed to be accepted shall enter into force either six months after the date on which it was deemed to be accepted or, if a different period is specified in the recommended amendment, on the expiry of that period after the date on which the amendment was deemed to be accepted.
 8. The Secretary General of the Council shall, as soon as possible, notify the Contracting Parties to this Convention of any objection to the recommended amendment made in accordance with paragraph 3 (a), and of any communication received in accordance with paragraph 3 (b), of this Article. The Secretary General of the Council shall subsequently inform the Contracting Parties whether the Contracting Party or Parties which have sent such a communication raise an objection to the recommended amendment or accept it.

Article 16

1. Notwithstanding the amendment procedure laid down in Article 15 of this Convention, the Management Committee in accordance with Article 6 may decide to amend any Recommended Practice or to incorporate new Recommended Practices to any Specific Annex or Chapter therein. Each Contracting Party shall be invited by the Secretary General of the Council to participate in the deliberations of the Management Committee. The text of any such amendment or new Recommended Practice so decided upon shall be communicated by the Secretary General of the Council to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties to this Convention.
2. Any amendment or incorporation of new Recommended Practices decided upon under paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after their communication by the Secretary General of the Council. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter therein forming the subject of such amendments or incorporation of new Recommended Practices shall be deemed to have accepted those amendments or new Recommended Practices unless it enters a reservation under the procedure of Article 12 of this Convention.

Article 17

Duration of accession

1. This Convention is of unlimited duration but any Contracting Party may denounce it at any time after the date of its entry into force under Article 18 thereof.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the depositary.
3. The denunciation shall take effect six months after the receipt of the instrument of denunciation by the depositary.
4. The provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article shall also apply in respect of the Specific Annexes or Chapters therein, for which any Contracting Party may withdraw its acceptance at any time after the date of the entry into force.
5. Any Contracting Party which withdraws its acceptance of the General Annex shall be deemed to have denounced the Convention. In this case, the provisions of paragraphs 2 and 3 also apply.

CHAPTER V FINAL PROVISIONS

Article 18

Entry into force of the Convention

1. This Convention shall enter into force three months after five of the entities referred to in paragraphs 1 and 5 of Article 8 thereof have signed the Convention without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession.
2. This Convention shall enter into force for any Contracting Party three months after it has become a Contracting Party in accordance with the provisions of Article 8.
3. Any Specific Annex or Chapter therein to this Convention shall enter into force three months after five Contracting Parties have accepted that Specific Annex or that Chapter.
4. After any Specific Annex or Chapter therein has entered into force in accordance with paragraph 3 of this Article, that Specific Annex or Chapter therein shall enter into force for any Contracting Party three months after it has notified its acceptance. No Specific Annex or Chapter therein shall, however, enter into force for a Contracting Party before this Convention has entered into force for that Contracting Party.

Article 19

Depositary of the Convention

1. This Convention, all signatures with or without reservation of ratification and all instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary General of the Council.
2. The depositary shall:
 - A. receive and keep custody of the original texts of this Convention;
 - B. prepare certified copies of the original texts of this Convention and transmit them to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties and the Secretary General of the United Nations;
 - C. receive any signature with or without reservation of ratification, ratification or accession to this Convention and receive and keep custody of any instruments, notifications and communications relating to it;
 - D. examine whether the signature or any instrument, notification or communication relating to this Convention is in due and proper form and, if need be, bring the matter to the attention of the Contracting Party in question;
 - E. notify the Contracting Parties, those Members of the Council that are not Contracting Parties, and the Secretary General of the United Nations of:
 - signatures, ratifications, accessions and acceptances of Annexes and Chapters under Article 8 of this Convention;
 - new Chapters of the General Annex and new Specific Annexes or Chapters therein which the Management Committee decides to recommend to incorporate in this Convention;
 - the date of entry into force of this Convention, of the General Annex and of each Specific Annex or Chapter therein in accordance with Article 18 of this Convention;
 - notifications received in accordance with Articles 8, 10, 11, 12 and 13 of this Convention;

- withdrawals of acceptances of Annexes/Chapters by Contracting Parties;
 - denunciations under Article 17 of this Convention; and
 - any amendment accepted in accordance with Article 15 of this Convention and the date of its entry into force.
3. In the event of any difference appearing between a Contracting Party and the depositary as to the performance of the latter's functions, the depositary or that Contracting Party shall bring the question to the attention of the other Contracting Parties and the signatories or, as the case may be, the Management Committee or the Council.

Article 20
Registration and authentic texts

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention. Done at Kyoto, this eighteenth day of May nineteen hundred and seventy-three in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 of this Convention.

APPENDIX II

GENERAL ANNEX

GENERAL ANNEX
TABLE OF CONTENTS

CHAPTER 1 GENERAL PRINCIPLES

CHAPTER 2 DEFINITIONS

CHAPTER 3 CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

CHAPTER 4 DUTIES AND TAXES

- A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES**
- B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES**
- C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES**

CHAPTER 5 SECURITY

CHAPTER 6 CUSTOMS CONTROL

CHAPTER 7 APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

CHAPTER 8 RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

CHAPTER 9 INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

- A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION**
- B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE**
- C. DECISIONS AND RULINGS**

CHAPTER 10 APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

- A. RIGHT OF APPEAL**
- B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL**
- C. CONSIDERATION OF APPEAL**

CHAPTER 1 GENERAL PRINCIPLES

1.1. Standard

The Definitions, Standards and Transitional Standards in this Annex shall apply to Customs procedures and practices specified in this Annex and, insofar as applicable, to procedures and practices in the Specific Annexes.

1.2. Standard

The conditions to be fulfilled and Customs formalities to be accomplished for procedures and practices in this Annex and in the Specific Annexes shall be specified in national legislation and shall be as simple as possible.

1.3. Standard

The Customs shall institute and maintain formal consultative relationships with the trade to increase co-operation and facilitate participation in establishing the most effective methods of working commensurate with national provisions and international agreements.

CHAPTER 2 DEFINITIONS

For the purposes of the Annexes to this Convention:

E1./ F23.

“**appeal**” means the act by which a person who is directly affected by a decision or omission of the Customs and who considers himself to be aggrieved thereby seeks redress before a competent authority;

E2./ F19.

“**assessment of duties and taxes**” means the determination of the amount of duties and taxes payable;

E3./ F4.

“**audit-based control**” means measures by which the Customs satisfy themselves as to the accuracy and authenticity of declarations through the examination of the relevant books, records, business systems and commercial data held by persons concerned;

E4./ F15.

“**checking the Goods declaration**” means the action taken by the Customs to satisfy themselves that the Goods declaration is correctly made out and that the supporting documents required fulfil the prescribed conditions;

E5./ F9.

“**clearance**” means the accomplishment of the Customs formalities necessary to allow goods to enter home use, to be exported or to be placed under another Customs procedure;

E6./ F10.

“**Customs**” means the Government Service which is responsible for the administration of Customs law and the collection of duties and taxes and which also has the responsibility for the application of other laws and regulations relating to the importation, exportation, movement or storage of goods;

E7./ F3.

“**Customs control**” means measures applied by the Customs to ensure compliance with Customs law;

E8./ F11.

“**Customs duties**” means the duties laid down in the Customs tariff to which goods are liable on entering or leaving the Customs territory;

E9./ F16.

“**Customs formalities**” means all the operations which must be carried out by the persons concerned and by the Customs in order to comply with the Customs law;

E10./ F18.

“**Customs law**” means the statutory and regulatory provisions relating to the importation, exportation, movement or storage of goods, the administration and enforcement of which are specifically charged to the Customs, and any regulations made by the Customs under their statutory powers;

E11./ F2.

“Customs office” means the Customs administrative unit competent for the performance of Customs formalities, and the premises or other areas approved for that purpose by the competent authorities;

E12./ F25.

“Customs territory” means the territory in which the Customs law of a Contracting Party applies;

E13./ F6.

“decision” means the individual act by which the Customs decide upon a matter relating to Customs law;

E14./ F7.

“declarant” means any person who makes a Goods declaration or in whose name such a declaration is made;

E15./ F5.

“due date” means the date when payment of duties and taxes is due;

E16./ F12.

“duties and taxes” means import duties and taxes and/or export duties and taxes;

E17./ F27.

“examination of goods” means the physical inspection of goods by the Customs to satisfy themselves that the nature, origin, condition, quantity and value of the goods are in accordance with the particulars furnished in the Goods declaration;

E18./ F13.

“export duties and taxes” means Customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the exportation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;

E19./ F8.

“Goods declaration” means a statement made in the manner prescribed by the Customs, by which the persons concerned indicate the Customs procedure to be applied to the goods and furnish the particulars which the Customs require for its application;

E20./ F14.

“import duties and taxes” means Customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the importation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;

E21./ F1.

“mutual administrative assistance” means actions of a Customs administration on behalf of or in collaboration with another Customs administration for the proper application of Customs law and for the prevention, investigation and repression of Customs offences;

E22./ F21.

“omission” means the failure to act or give a decision required of the Customs by Customs law within a reasonable time on a matter duly submitted to them;

E23./ F22.

“person” means both natural and legal persons, unless the context otherwise requires;

E24./ F20.

“release of goods” means the action by the Customs to permit goods undergoing clearance to be placed at the disposal of the persons concerned;

E25./ F24.

“repayment” means the refund, in whole or in part, of duties and taxes paid on goods and the remission, in whole or in part, of duties and taxes where payment has not been made;

E26./ F17.

“security” means that which ensures to the satisfaction of the Customs that an obligation to the Customs will be fulfilled. Security is described as “general” when it ensures that the obligations arising from several operations will be fulfilled;

E27./ F26.

“third party” means any person who deals directly with the Customs, for and on behalf of another person, relating to the importation, exportation, movement or storage of goods.

CHAPTER 3 CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

Competent Customs offices

3.1. Standard

The Customs shall designate the Customs offices at which goods may be produced or cleared. In determining the competence and location of these offices and their hours of business, the factors to be taken into account shall include in particular the requirements of the trade.

3.2. Standard

At the request of the person concerned and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall, subject to the availability of resources, perform the functions laid down for the purposes of a Customs procedure and practice outside the designated hours of business or away from Customs offices. Any expenses chargeable by the Customs shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

3.3. Standard

Where Customs offices are located at a common border crossing, the Customs administrations concerned shall correlate the business hours and the competence of those offices.

3.4. Transitional Standard

At common border crossings, the Customs administrations concerned shall, whenever possible, operate joint controls.

3.5. Transitional Standard

Where the Customs intend to establish a new Customs office or to convert an existing one at a common border crossing, they shall, wherever possible, co-operate with the neighbouring Customs to establish a juxtaposed Customs office to facilitate joint controls.

The declarant

(a) Persons entitled to act as declarant

3.6. Standard

National legislation shall specify the conditions under which a person is entitled to act as declarant.

3.7. Standard

Any person having the right to dispose of the goods shall be entitled to act as declarant.

(b) Responsibilities of the declarant

3.8. Standard

The declarant shall be held responsible to the Customs for the accuracy of the particulars given in the Goods declaration and the payment of the duties and taxes.

(c) Rights of the declarant

3.9. Standard

Before lodging the Goods declaration the declarant shall be allowed, under such conditions as may be laid down by the Customs:

- a. to inspect the goods; and
- b. to draw samples.

3.10. **Standard**

The Customs shall not require a separate Goods declaration in respect of samples allowed to be drawn under Customs supervision, provided that such samples are included in the Goods declaration concerning the relevant consignment.

The Goods declaration

(a) Goods declaration format and contents

3.11. **Standard**

The contents of the Goods declaration shall be prescribed by the Customs. The paper format of the Goods declaration shall conform to the UN-layout key.

For automated Customs clearance processes, the format of the electronically lodged Goods declaration shall be based on international standards for electronic information exchange as prescribed in the Customs Co-operation Council Recommendations on information technology.

3.12. **Standard**

The Customs shall limit the data required in the Goods declaration to only such particulars as are deemed necessary for the assessment and collection of duties and taxes, the compilation of statistics and the application of Customs law.

3.13. **Standard**

Where, for reasons deemed valid by the Customs, the declarant does not have all the information required to make the Goods declaration, a provisional or incomplete Goods declaration shall be allowed to be lodged, provided that it contains the particulars deemed necessary by the Customs and that the declarant undertakes to complete it within a specified period.

3.14. **Standard**

If the Customs register a provisional or incomplete Goods declaration, the tariff treatment to be accorded to the goods shall not be different from that which would have been accorded had a complete and correct Goods declaration been lodged in the first instance.

The release of the goods shall not be delayed provided that any security required has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.15. **Standard**

The Customs shall require the lodgement of the original Goods declaration and only the minimum number of copies necessary.

(b) Documents supporting the Goods declaration

3.16. **Standard**

In support of the Goods declaration the Customs shall require only those documents necessary to permit control of the operation and to ensure that all requirements relating to the application of Customs law have been complied with.

3.17. **Standard**

Where certain supporting documents cannot be lodged with the Goods declaration for reasons deemed valid by the Customs, they shall allow production of those documents within a specified period.

3.18. **Transitional Standard**

The Customs shall permit the lodgement of supporting documents by electronic means.

3.19. Standard

The Customs shall not require a translation of the particulars of supporting documents except when necessary to permit processing of the Goods declaration.

Lodgement, registration and checking of the Goods declaration

3.20. Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration at any designated Customs office.

3.21. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration by electronic means.

3.22. Standard

The Goods declaration shall be lodged during the hours designated by the Customs.

3.23. Standard

Where national legislation lays down a time limit for lodging the Goods declaration, the time allowed shall be sufficient to enable the declarant to complete the Goods declaration and to obtain the supporting documents required.

3.24. Standard

At the request of the declarant and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall extend the time limit prescribed for lodging the Goods declaration.

3.25. Standard

National legislation shall make provision for the lodging and registering or checking of the Goods declaration and supporting documents prior to the arrival of the goods.

3.26. Standard

When the Customs cannot register the Goods declaration, they shall state the reasons to the declarant.

3.27. Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration that has already been lodged, provided that when the request is received they have not begun to check the Goods declaration or to examine the goods.

3.28. Transitional Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration if a request is received after checking of the Goods declaration has commenced, if the reasons given by the declarant are deemed valid by the Customs.

3.29. Transitional Standard

The declarant shall be allowed to withdraw the Goods declaration and apply for another Customs procedure, provided that the request to do so is made to the Customs before the goods have been released and that the reasons are deemed valid by the Customs.

3.30. Standard

Checking the Goods declaration shall be effected at the same time or as soon as possible after the Goods declaration is registered.

3.31. Standard

For the purpose of checking the Goods declaration, the Customs shall take only such action as they deem essential to ensure compliance with Customs law.

Special procedures for authorized persons

3.32. Transitional Standard

For authorized persons who meet criteria specified by the Customs, including having an appropriate record of compliance with Customs requirements and a satisfactory system for managing their commercial records, the Customs shall provide for:

- release of the goods on the provision of the minimum information necessary to identify the goods and permit the subsequent completion of the final Goods declaration;
- clearance of the goods at the declarant's premises or another place authorized by the Customs; and, in addition, to the extent possible, other special procedures such as:
- allowing a single Goods declaration for all imports or exports in a given period where goods are imported or exported frequently by the same person;
- use of the authorized persons' commercial records to self-assess their duty and tax liability and, where appropriate, to ensure compliance with other Customs requirements;
- allowing the lodgement of the Goods declaration by means of an entry in the records of the authorized person to be supported subsequently by a supplementary Goods declaration.

Examination of the goods

(a) Time required for examination of goods

3.33. Standard

When the Customs decide that goods declared shall be examined, this examination shall take place as soon as possible after the Goods declaration has been registered.

3.34. Standard

When scheduling examinations, priority shall be given to the examination of live animals and perishable goods and to other goods which the Customs accept are urgently required.

3.35. Transitional Standard

If the goods must be inspected by other competent authorities and the Customs also schedules an examination, the Customs shall ensure that the inspections are co-ordinated and, if possible, carried out at the same time.

(b) Presence of the declarant at examination of goods

3.36. Standard

The Customs shall consider requests by the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods. Such requests shall be granted unless exceptional circumstances exist.

3.37. Standard

If the Customs deem it useful, they shall require the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods to give them any assistance necessary to facilitate the examination.

(c) Sampling by the Customs

3.38. Standard

Samples shall be taken only where deemed necessary by the Customs to establish the tariff description and/or value of goods declared or to ensure the application of other provisions of national legislation. Samples drawn shall be as small as possible.

Errors

3.39. Standard

The Customs shall not impose substantial penalties for errors where they are satisfied that such errors are inadvertent and that there has been no fraudulent intent or gross negligence. Where they consider it necessary to discourage a repetition of such errors, a penalty may be imposed but shall be no greater than is necessary for this purpose.

Release of goods

3.40. Standard

Goods declared shall be released as soon as the Customs have examined them or decided not to examine them, provided that :

- no offence has been found;
- the import or export licence or any other documents required have been acquired;
- all permits relating to the procedure concerned have been acquired; and
- any duties and taxes have been paid or that appropriate action has been taken to ensure their collection.

3.41. Standard

If the Customs are satisfied that the declarant will subsequently accomplish all the formalities in respect of clearance they shall release the goods, provided that the declarant produces a commercial or official document giving the main particulars of the consignment concerned and acceptable to the Customs, and that security, where required, has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.42. Standard

When the Customs decide that they require laboratory analysis of samples, detailed technical documents or expert advice, they shall release the goods before the results of such examination are known, provided that any security required has been furnished and provided they are satisfied that the goods are not subject to prohibitions or restrictions.

3.43. Standard

When an offence has been detected, the Customs shall not wait for the completion of administrative or legal action before they release the goods, provided that the goods are not liable to confiscation or forfeiture or to be needed as evidence at some later stage and that the declarant pays the duties and taxes and furnishes security to ensure collection of any additional duties and taxes and of any penalties which may be imposed.

Abandonment or destruction of goods

3.44. Standard

When goods have not yet been released for home use or when they have been placed under another Customs procedure, and provided that no offence has been detected, the person concerned shall not be required to pay the duties and taxes or shall be entitled to repayment thereof:

- when, at his request, such goods are abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Any costs involved shall be borne by the person concerned;

- when such goods are destroyed or irrecoverably lost by accident or force majeure, provided that such destruction or loss is duly established to the satisfaction of the Customs;
- on shortages due to the nature of the goods when such shortages are duly established to the satisfaction of the Customs.

Any waste or scrap remaining after destruction shall be liable, if taken into home use or exported, to the duties and taxes that would be applicable to such waste or scrap imported or exported in that state.

3.45. Transitional Standard

When the Customs sell goods which have not been declared within the time allowed or could not be released although no offence has been discovered, the proceeds of the sale, after deduction of any duties and taxes and all other charges and expenses incurred, shall be made over to those persons entitled to receive them or, when this is not possible, held at their disposal for a specified period.

CHAPTER 4 DUTIES AND TAXES

A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.1. Standard

National legislation shall define the circumstances when liability to duties and taxes is incurred.

4.2. Standard

The time period within which the applicable duties and taxes are assessed shall be stipulated in national legislation. The assessment shall follow as soon as possible after the Goods declaration is lodged or the liability is otherwise incurred.

4.3. Standard

The factors on which the assessment of duties and taxes is based and the conditions under which they are determined shall be specified in national legislation.

4.4. Standard

The rates of duties and taxes shall be set out in official publications.

4.5. Standard

National legislation shall specify the point in time to be taken into consideration for the purpose of determining the rates of duties and taxes.

4.6. Standard

National legislation shall specify the methods that may be used to pay the duties and taxes.

4.7. Standard

National legislation shall specify the person(s) responsible for the payment of duties and taxes.

4.8. Standard

National legislation shall determine the due date and the place where payment is to be made.

4.9. Standard

When national legislation specifies that the due date may be after the release of the goods, that date shall be at least ten days after the release. No interest shall be charged for the period between the date of release and the due date.

4.10. Standard

National legislation shall specify the period within which the Customs may take legal action to collect duties and taxes not paid by the due date.

4.11. Standard

National legislation shall determine the rate of interest chargeable on amounts of duties and taxes that have not been paid by the due date and the conditions of application of such interest.

4.12. Standard

When the duties and taxes have been paid, a receipt constituting proof of payment shall be issued to the payer, unless there is other evidence constituting proof of payment.

4.13. Transitional Standard

National legislation shall specify a minimum value and/or a minimum amount of duties and taxes below which no duties and taxes will be collected.

4.14. Standard

If the Customs find that errors in the Goods declaration or in the assessment of the duties and taxes will cause or have caused the collection or recovery of an amount of duties and taxes less than that legally chargeable, they shall correct the errors and collect the amount underpaid. However, if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation, the Customs shall not collect or recover that amount.

B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.15. Standard

Where national legislation provides for the deferred payment of duties and taxes, it shall specify the conditions under which such facility is allowed.

4.16. Standard

Deferred payment shall be allowed without interest charges to the extent possible.

4.17. Standard

The period for deferred payment of duties and taxes shall be at least fourteen days.

C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.18. Standard

Repayment shall be granted where it is established that duties and taxes have been overcharged as a result of an error in their assessment.

4.19. Standard

Repayment shall be granted in respect of imported or exported goods which are found to have been defective or otherwise not in accordance with the agreed specifications at the time of importation or exportation and are returned either to the supplier or to another person designated by the supplier, subject to the following conditions:

- the goods have not been worked, repaired or used in the country of importation, and are re-exported within a reasonable time;

- the goods have not been worked, repaired or used in the country to which they were exported, and are re-imported within a reasonable time.

Use of the goods shall, however, not hinder the repayment if such use was indispensable to discover the defects or other circumstances which caused the reexportation or re-importation of the goods.

As an alternative to re-exportation or re-importation, the goods may be abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Such abandonment or destruction shall not entail any cost to the Revenue.

4.20. Transitional Standard

Where permission is given by the Customs for goods originally declared for a Customs procedure with payment of duties and taxes to be placed under another Customs procedure, repayment shall be made of any duties and taxes charged in excess of the amount due under the new procedure.

4.21. Standard

Decisions on claims for repayment shall be reached, and notified in writing to the persons concerned, without undue delay, and repayment of amounts overcharged shall be made as soon as possible after the verification of claims.

4.22. Standard

Where it is established by the Customs that the overcharge is a result of an error on the part of the Customs in assessing the duties and taxes, repayment shall be made as a matter of priority.

4.23. Standard

Where time limits are fixed beyond which claims for repayment will not be accepted, such limits shall be of sufficient duration to take account of the differing circumstances pertaining to each type of case in which repayment may be granted.

4.24. Standard

Repayment shall not be granted if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation.

CHAPTER 5 SECURITY

5.1. Standard

National legislation shall enumerate the cases in which security is required and shall specify the forms in which security is to be provided.

5.2. Standard

The Customs shall determine the amount of security.

5.3. Standard

Any person required to provide security shall be allowed to choose any form of security provided that it is acceptable to the Customs.

5.4. Standard

Where national legislation provides, the Customs shall not require security when they are satisfied that an obligation to the Customs will be fulfilled.

5.5. Standard

When security is required to ensure that the obligations arising from a Customs procedure will be fulfilled, the Customs shall accept a general security, in particular from declarants who regularly declare goods at different offices in the Customs territory.

5.6. Standard

Where security is required, the amount of security to be provided shall be as low as possible and, in respect of the payment of duties and taxes, shall not exceed the amount potentially chargeable.

5.7. Standard

Where security has been furnished, it shall be discharged as soon as possible after the Customs are satisfied that the obligations under which the security was required have been duly fulfilled.

CHAPTER 6 CUSTOMS CONTROL

6.1. Standard

All goods, including means of transport, which enter or leave the Customs territory, regardless of whether they are liable to duties and taxes, shall be subject to Customs control.

6.2. Standard

Customs control shall be limited to that necessary to ensure compliance with the Customs law.

6.3. Standard

In the application of Customs control, the Customs shall use risk management.

6.4. Standard

The Customs shall use risk analysis to determine which persons and which goods, including means of transport, should be examined and the extent of the examination.

6.5. Standard

The Customs shall adopt a compliance measurement strategy to support risk management.

6.6. Standard

Customs control systems shall include audit-based controls.

6.7. Standard

The Customs shall seek to co-operate with other Customs administrations and seek to conclude mutual administrative assistance agreements to enhance Customs control.

6.8. Standard

The Customs shall seek to co-operate with the trade and seek to conclude Memoranda of Understanding to enhance Customs control.

6.9. Transitional Standard

The Customs shall use information technology and electronic commerce to the greatest possible extent to enhance Customs control.

6.10. Standard

The Customs shall evaluate traders' commercial systems where those systems have an impact on Customs operations to ensure compliance with Customs requirements.

CHAPTER 7 APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

7.1. Standard

The Customs shall apply information technology to support Customs operations, where it is cost-effective and efficient for the Customs and for the trade. The Customs shall specify the conditions for its application.

7.2. Standard

When introducing computer applications, the Customs shall use relevant internationally accepted standards.

7.3. Standard

The introduction of information technology shall be carried out in consultation with all relevant parties directly affected, to the greatest extent possible.

7.4. Standard

New or revised national legislation shall provide for:

- electronic commerce methods as an alternative to paper-based documentary requirements;
- electronic as well as paper-based authentication methods;
- the right of the Customs to retain information for their own use and, as appropriate, to exchange such information with other Customs administrations and all other legally approved parties by means of electronic commerce techniques.

CHAPTER 8 RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

8.1. Standard

Persons concerned shall have the choice of transacting business with the Customs either directly or by designating a third party to act on their behalf.

8.2. Standard

National legislation shall set out the conditions under which a person may act for and on behalf of another person in dealing with the Customs and shall lay down the liability of third parties to the Customs for duties and taxes and for any irregularities.

8.3. Standard

The Customs transactions where the person concerned elects to do business on his own account shall not be treated less favourably or be subject to more stringent requirements than those Customs transactions which are handled for the person concerned by a third party.

8.4. Standard

A person designated as a third party shall have the same rights as the person who designated him in those matters related to transacting business with the Customs.

8.5. Standard

The Customs shall provide for third parties to participate in their formal consultations with the trade.

8.6. Standard

The Customs shall specify the circumstances under which they are not prepared to transact business with a third party.

8.7. Standard

The Customs shall give written notification to the third party of a decision not to transact business.

CHAPTER 9 INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION

9.1. Standard

The Customs shall ensure that all relevant information of general application pertaining to Customs law is readily available to any interested person.

9.2. Standard

When information that has been made available must be amended due to changes in Customs law, administrative arrangements or requirements, the Customs shall make the revised information readily available sufficiently in advance of the entry into force of the changes to enable interested persons to take account of them, unless advance notice is precluded.

9.3. Transitional Standard

The Customs shall use information technology to enhance the provision of information.

B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE

9.4. Standard

At the request of the interested person, the Customs shall provide, as quickly and as accurately as possible, information relating to the specific matters raised by the interested person and pertaining to Customs law.

9.5. Standard

The Customs shall supply not only the information specifically requested but also any other pertinent information which they consider the interested person should be made aware of.

9.6. Standard

When the Customs supply information, they shall ensure that they do not divulge details of a private or confidential nature affecting the Customs or third parties unless such disclosure is required or authorized by national legislation.

9.7. Standard

When the Customs cannot supply information free of charge, any charge shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

C. DECISIONS AND RULINGS

9.8. Standard

At the written request of the person concerned, the Customs shall notify their decision in writing within a period specified in national legislation. Where the decision is adverse to the person concerned, the reasons shall be given and the right of appeal advised.

9.9. Standard

The Customs shall issue binding rulings at the request of the interested person, provided that the Customs have all the information they deem necessary.

CHAPTER 10 APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

A. RIGHT OF APPEAL

10.1. Standard

National legislation shall provide for a right of appeal in Customs matters.

10.2. Standard

Any person who is directly affected by a decision or omission of the Customs shall have a right of appeal.

10.3. Standard

The person directly affected by a decision or omission of the Customs shall be given, after having made a request to the Customs, the reasons for such decision or omission within a period specified in national legislation. This may or may not result in an appeal.

10.4. Standard

National legislation shall provide for the right of an initial appeal to the Customs.

10.5. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the appellant shall have the right of a further appeal to an authority independent of the Customs administration.

10.6. Standard

In the final instance, the appellant shall have the right of appeal to a judicial authority.

B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL

10.7. Standard

An appeal shall be lodged in writing and shall state the grounds on which it is being made.

10.8. Standard

A time limit shall be fixed for the lodgement of an appeal against a decision of the Customs and it shall be such as to allow the appellant sufficient time to study the contested decision and to prepare an appeal.

10.9. Standard

Where an appeal is to the Customs they shall not, as a matter of course, require that any supporting evidence be lodged together with the appeal but shall, in appropriate circumstances, allow a reasonable time for the lodgement of such evidence.

C. CONSIDERATION OF APPEAL

10.10. Standard

The Customs shall give its ruling upon an appeal and written notice thereof to the appellant as soon as possible.

10.11. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the Customs shall set out the reasons therefor in writing and shall advise the appellant of his right to lodge any further appeal with an administrative or independent authority and of any time limit for the lodgement of such appeal.

10.12. Standard

Where an appeal is allowed, the Customs shall put their decision or the ruling of the independent or judicial authority into effect as soon as possible, except in cases where the Customs appeal against the ruling.

**ПРОТОКОЛ О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
МЕЂУНАРОДНЕ КОНВЕНЦИЈЕ О УПРОШЋАВАЊУ И
УСКЛАЂИВАЊУ ЦАРИНСКИХ ПОСТУПАКА**

(сачињен 26. јуна 1999. године у Бриселу)

Стране уговорнице Међународне конвенције о упрощавању и усклађивању царинских поступака (сачињена 18. маја 1973. године у Кјоту и ступила на снагу 25. септембра 1974. године), у даљем тексту "Конвенција", која је сачињена под покровитељством Савета за царинску сарадњу, у даљем тексту "Савет";

Имајући у виду да за доле наведене циљеве:

- отклањање разлика између царинских поступака и праксе које стране уговорнице примењују, а које могу нанети штету међународној трговини и другим облицима међународне размене;
- задовољење потреба међународне трговине и царине за олакшавање, упрощавање и усклађивање царинских поступака и праксе;
- обезбеђење одговарајућих стандарда царинске контроле и
- пружање могућности царинским органима да реагују на важније измене у пословним и административним методама и техникама,

Конвенција мора да се измени и допуни;

сматрајући, такође, да измењена и допуњена Конвенција мора да:

- обезбеди да основни принципи таквог упрощавања и усклађивања буду обавезујући за стране уговорнице измењене и допуњене Конвенције;
- обезбеди царинским органима ефикасне поступке уз одговарајуће и ефективне методе контроле;
- омогући достизање високог нивоа упрощености и усклађености царинских поступака и праксе, што је један од основних циљева Савета, и на тај начин битно допринесе олакшању међународне трговине,

сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

Измене и допуне преамбуле и чланова Конвенције дате су у додатку I уз овај протокол.

Члан 2.

Прилози уз Конвенцију замењују се Општим прилогом, који је дат у додатку II уз овај протокол и специфичним прилозима, датим у додатку III уз овај протокол.

Члан 3.

1. Свака страна уговорница Конвенције има право да прихвати обавезе из овог протокола, укључујући и из додатака I и II уз њега, путем:

- (а) потписивања Протокола без резерве ратификовања,
- (б) депоновања инструмената о ратификацији након потписивања Протокола који подлеже ратификацији или
- (ц) приступања Протоколу.

2. Овај протокол је отворен за потписивање странама уговорницама Конвенције до 30. јуна 2000. године у седишту Савета у Бриселу. Након тога ће бити отворен за њихово приступање.

3. Овај протокол, укључујући и додатке I и II уз њега, ступа на снагу три месеца након што 40 страна уговорница потпише овај протокол без резерве ратификовања или депонују инструменте о ратификацији или приступању.

4. Након што 40 страна уговорница изрази сагласност да, у складу са ставом 1., преузимају обавезе из овог протокола, свака друга страна уговорница Конвенције може да усвоји измене и допуне Конвенције само уколико постане страна овог протокола. За ту страну уговорницу овај протокол ступа на снагу у року од три месеца након што она потпише Протокол без резерве ратификовања или депонује инструменте о ратификацији или приступању.

Члан 4.

Свака страна уговорница може, приликом прихватања обавеза из Протокола, да усвоји неки од специфичних прилога или неку од његових глава, наведених у додатку III уз овај протокол и да обавести генералног секретара Савета о прихватању, као и о препорученој пракси на коју ставља резерву.

Члан 5.

После ступања на снагу овог протокола, генерални секретар Савета неће прихватити никакве инструменте о ратификацији или приступању Конвенцији.

Члан 6.

Овај протокол и његови додаци у потпуности замењују Конвенцију у односима између страна уговорница.

Члан 7.

Депозитар овог протокола је генерални секретар Савета, који ће обављати функције које се наводе у члану 19. додатка I уз овај протокол.

Члан 8.

За стране уговорнице Конвенције, овај протокол је отворен за потписивање од 26. јуна 1999. године у седишту Савета у Бриселу.

Члан 9.

У складу са чланом 102. Повеље Уједињених нација, овај протокол и његови додаци биће регистровани у Секретаријату Уједињених нација на захтев генералног секретара Савета.

У потврду чега су доле потписани, који су за то прописно овлашћени, потписали овај протокол.

Сачињено 26. јуна 1999. године у Бриселу, на енглеском језику и на француском језику, при чему су оба текста једнако веродостојна, у једном оригиналу, који се депонује код генералног секретара Савета, а који ће оверене копије доставити свим субјектима наведеним у ставу 1. члана 8. додатка I уз овај протокол.

ДОДАТАК I

**МЕЂУНАРОДНА КОНВЕНЦИЈА
О УПРОШЋАВАЊУ И УСКЛАЂИВАЊУ ЦАРИНСКИХ ПОСТУПАКА
(измењена и допуњена)**

ПРЕАМБУЛА

Стране уговорнице ове конвенције, која је сачињена под покровитељством Савета за царинску сарадњу;

у циљу отклањања разлика у царинским поступцима и пракси између страна уговорница, које могу да нанесу штету међународној трговини и другим облицима међународне размене;

у жељи да, упростићавањем и усклађивањем царинских поступака и праксе, као и унапређењем међународне сарадње, ефикасно допринесу развоју такве трговине и размене;

оцењујући да се значајне предности, које проистичу из олакшица у међународној трговини, могу остварити без штете по одговарајуће прописе царинске контроле;

признајући да такво упростићавање и усклађивање може да се оствари нарочито применом следећих принципа:

- примена програма за стално унапређење и повећање ефикасности царинских поступака и пракси;
- примена царинских поступака и пракси на предвидив, доследан и транспарентан начин;
- пружање заинтересованим странама свих неопходних информација у вези са царинским законима, прописима, административним смерницама, поступцима и праксама;
- усвајање савремених метода рада, као што су контрола на основу управљања ризиком и путем ревизије и најпрактичније коришћење информационе технологије;
- сарадња, кад год је то могуће, са другим националним органима, другим царинским администрацијама и трговинским заједницама;
- примена одговарајућих међународних стандарда;
- обезбеђивање неометаног приступа заинтересованим странама у процесима управне и судске ревизије;

убеђене да ће један међународни инструмент, који је заснован на горе наведеним циљевима и принципима, за које су се стране уговорнице обавезале да ће поштовати, пружити висок степен упростићавања и усклађивања царинских поступака и пракси, што је један од основних циљева Савета за царинску сарадњу, и да ће на тај начин допринети олакшавању међународне трговине,

сагласиле су се о следећем:

ГЛАВА I

Дефиниције

Члан 1.

У смислу ове конвенције:

А. **"стандард"** је одредба, чија се примена сматра неопходном за постизање усклађености и упрошћености царинских поступака и пракси;

Б. **"стандард са прелазним роком"** је стандард Општег прилога, за који је дозвољен дужи рок за почетак примене;

Ц. **"препоручена пракса"** је нека одредба Специфичног прилога која помаже да се постигне усклађеност и поједностављеност царинских поступака и пракси и чија је шира примена пожељна;

Д. **"национално законодавство"** су законодавни, нормативно-правни и други акти надлежних органа стране уговорнице, који се примењују на територији те стране уговорнице, укључујући и међународне уговоре који су на снази у тој страни уговорници;

Е. **"Општи прилог"** је низ одредаба, које се примењују на све царинске поступке и праксе, на које се ова конвенција односи;

Ф. **"Специфични прилог"** је низ одредаба које се примењују на један или више царинских поступака и пракси, на које се односи ова конвенција;

Г. **"смернице"** су низ објашњења одредаба из Општег прилога, специфичних прилога и њихових глава, у којима је наведено неколико могућности примене стандарда, стандарда са прелазним роком и препоручених пракси и, нарочито, који описују најбоље праксе и примере који се препоручују ради већих олакшица;

Х. **"Стални технички комитет"** је Стални технички комитет Савета;

И. **"Савет"** је организација установљена на основу Конвенције о стварању Савета за царинску сарадњу која је сачињена у Бриселу 15. децембра 1950. године;

Ј. **"царинска или економска унија"** је унија коју су основале и у чијем саставу су државе, која има надлежност да доноси своје прописе у вези са питањима која су прописана овом конвенцијом, а који су обавезујући за те државе, и има овлашћење да, у складу са својим унутрашњим поступцима, доноси одлуку о потписивању, ратификацији или приступању овој конвенцији.

ГЛАВА II

ОБЛАСТ ПРИМЕНЕ И САДРЖАЈ КОНВЕНЦИЈЕ

Члан 2.

Област примене Конвенције

Свака страна уговорница се обавезује да ће радити на упрошћавању и усклађивању царинских поступака и да ће се у том циљу, а у складу са одредбама ове конвенције, придржавати стандарда, стандарда са прелазним роком и препоручене праксе, који су наведени у прилозима уз ову конвенцију. Међутим, страну уговорницу ништа не спречава у томе да одобри олакшице веће од оних које су предвиђене овом конвенцијом, а свакој страни уговорници се препоручује да у мери у којој је то могуће одобри веће олакшице.

Члан 3.

Одредбе ове конвенције не искључују примену забрана или ограничења која проистичу из националног законодавства, а односе се на робу која подлеже царинској контроли.

Члан 4.

Садржај Конвенције

1. Конвенција се састоји од основног текста, Општег прилога и специфичних прилога.
2. Општи прилог и сваки специфичан прилог уз ову конвенцију састоји се, у начелу од глава, на које се дели одговарајући прилог, и које се састоје од:
 - А. дефиниција и
 - Б. стандарда, од којих су неки у Општем прилогу, стандарди са прелазним роком.
3. Сваки специфичан прилог садржи и препоручене праксе.
4. Уз сваки прилог налазе се смернице, које нису обавезујуће за стране уговорнице.

Члан 5.

За потребе ове конвенције, сваки специфичан прилог (прилози) или свака његова глава (главе) који обавезују страну уговорницу, сматрају се саставним деловима ове конвенције и свако позивање на Конвенцију у вези са том страном уговорницом сматра се уједно и позивање на тај прилог (прилоге) или главу (главе).

ГЛАВА III

УПРАВЉАЊЕ СПРОВОЂЕЊЕМ КОНВЕНЦИЈЕ

Члан 6.

Комитет за управљање

1. У циљу разматрања спровођења Конвенције, свих мера за њено јединствено тумачење и примену, као и предложених измена и допуна, установиће се Комитет за управљање.
2. Чланови Комитета за управљање биће стране уговорнице.
3. Надлежна администрација сваког субјекта који, у складу са чланом 8. ове конвенције, има право да постане страна уговорница Конвенције, или било које чланице Светске трговинске организације, има право да присуствује заседањима Комитета за управљање, као посматрач. Одлуком Савета одредиће се статус и права таквих посматрача. Горе наведена права не могу се остварити пре него што одлука ступи на снагу.
4. Комитет за управљање може да позове представнике међународних владиних и невладиних организација да присуствују заседањима Комитета за управљање, у својству посматрача.
5. Комитет за управљање:
 - А. препоручује странама уговорницама:
 - I измене и допуне основног текста ове конвенције;
 - II измене и допуне Општег прилога, специфичних прилога и њихових глава, као и уношење нових глава у Општи прилог и
 - III уношење нових специфичних прилога, као и нових глава у специфичне прилоге;

- Б. може да донесе одлуку о измени и допуни препоручених пракси или о уношењу нових препоручених пракси у специфичне прилоге или њихове главе, у складу са чланом 16. ове конвенције;
 - Ц. разматра примену одредаба ове конвенције, у складу са чланом 13. став 4. ове конвенције;
 - Д. врши ревизију и ажурира текст смерница;
 - Е. разматра сва друга питања од значаја за ову конвенцију;
 - Ф. обавештава Стални технички комитет и Савет о својим одлукама.
6. Надлежне администрације страна уговорница достављају генералном секретару Савета предлоге који се односе на став 5(а), (б), (ц) и (д) овог члана, уз навођење разлога за то, заједно са захтевом да се исти уврсте у дневни ред заседања Комитета за управљање. Генерални секретар Савета обавештава о предлозима надлежне администрације страна уговорница и посматраче наведене у ст. 2, 3. и 4. овог члана.
 7. Комитет за управљање се састаје најмање једном годишње. Комитет сваке године бира председника и потпредседника. Генерални секретар Савета доставља надлежним администрацијама страна уговорница и посматрачима, наведеним у ст. 2, 3. и 4. овог члана, позив за учествовање у заседању и нацрт дневног реда, најкасније шест недеља пре заседања Комитета за управљање.
 8. Ако одлука не може да се донесе консензусом, о питањима која су предмет разматрања Комитета за управљање, одлучиће се гласањем присутних страна уговорница. За доношење одлука по питањима предвиђеним ставом 5 (а), (б) и (ц) овог члана, потребна је двотрећинска већина учесника заседања са правом гласа. За остала питања одлуке Комитета за управљање се доносе већином гласова.
 9. Када се примењују одредбе члана 8. став 5. ове конвенције, царинске или економске уније, које су стране уговорнице, имају приликом гласања само број гласова који је једнак укупном броју гласова који је додељен њиховим чланицама које су стране уговорнице.
 10. Пре завршетка заседања Комитет за управљање усваја извештај. Извештај се доставља Савету и свим странама уговорницама, као и посматрачима, наведеним у ст. 2, 3. и 4.
 11. Ако овим чланом нису предвиђене одговарајуће одредбе, примениће се Пословник о раду Савета, осим ако Комитет за управљање не одлучи на други начин.

Члан 7.

У Комитету за управљање, одвојено ће се гласати за сваки специфичан прилог и за сваку главу специфичног прилога.

- А. Свака страна уговорница има право да гласа о питањима која се односе на тумачење, примену или на измене и допуне основног текста и Општег прилога Конвенције.
- Б. О питањима која се односе на специфичан прилог или на главу тог специфичног прилога, који су већ на снази, право да гласају имају само оне стране уговорнице које су усвојиле тај специфичан прилог или његову главу;
- Ц. Свака страна уговорница има право да гласа у вези нацрта нових специфичних прилога или нових глава једног специфичног прилога.

ГЛАВА IV

СТРАНЕ УГОВОРНИЦЕ

Члан 8.

Ратификовање Конвенције

1. Свака чланица Савета и свака чланица Уједињених нација или чланица њених специјализованих агенција може да постане страна уговорница у овој конвенцији путем:
 - А. потписивања Конвенције без резерве ратификовања;
 - Б. депоновања инструмента о ратификацији након потписивања Конвенције која подлеже ратификацији; или
 - Ц. приступања Конвенцији.
2. Ова конвенција је отворена за потписивање чланицама наведеним у ставу 1. овог члана, до 30. јуна 1974. године у седишту Савета у Бриселу. Након тога ће бити отворена за њихово приступање Конвенцији.
3. Свака страна уговорница назначиће приликом потписивања, ратификовања, или приступања овој конвенцији који од специфичних прилога или коју од његових глава које прихвата. Она може накнадно да обавести депозитара да прихвата још један или више специфичних прилога или његових глава.
4. Стране уговорнице које усвоје неки нови специфичан прилог или нову главу неког специфичног прилога, обавестиће о томе депозитара сагласно ставу 3. овог члана.
5. (а) Свака царинска или економска унија може да постане страна уговорница ове конвенције у складу са ст. 1, 2. и 3. овог члана. Таква царинска или економска унија обавестиће депозитара о својим овлашћењима у односу на питања која се уређују овом конвенцијом. Таква царинска или економска унија обавестиће, такође, депозитара и о свакој суштинској измени оквира својих овлашћења.
(б) Царинска или економска унија, која је страна уговорница ове конвенције, у вези са питањима која су у њеној надлежности, прихвата у своје име права и постаје обавезна у оној мери у којој Конвенција пружа права и налаже обавезе чланицама такве уније, које су стране уговорнице ове конвенције. У том случају чланице такве уније немају право да индивидуално користе та права, укључујући и право гласа.

Члан 9.

1. Свака страна уговорница која ратификује ову конвенцију или јој приступи, прихвата обавезе које проистичу из измена и допуна ове конвенције, укључујући и Општег прилога, а које су ступиле на снагу на дан када је та страна уговорница депоновала инструменте о ратификацији или приступању.
2. Свака страна уговорница која прихвати један специфичан прилог или његову главу, прихвата обавезе које проистичу из измена и допуна стандарда који се налазе у том специфичном прилогу или његовој глави, а које су ступиле на снагу на дан када је страна уговорница обавестила депозитара о њиховом прихватању. Свака страна уговорница која прихвати један специфичан прилог или његову главу, прихвата и обавезе које проистичу из сваке измене и допуне препоручене праксе садржане у том специфичном прилогу или његовој глави, а које су ступиле на снагу на дан када је страна уговорница обавестила

депозитара о њиховом прихватању, осим ако није ставила резерву на једну или или више препоручених пракси, у складу са чланом 12. ове конвенције.

Члан 10.

Примена Конвенције

1. Свака страна уговорница може, у време потписивања ове конвенције без резерве ратификовања или депоновања инструмената о ратификацији или приступању, или у свако време после тога, изјавити путем писменог обавештења упућеног депозитару да ову конвенцију проширује на све или на поједине територије за чије је међународне односе она одговорна. Такво обавештење ступа на снагу три месеца од дана када депозитар прими обавештење. Ова конвенција се, међутим, неће примењивати на територијама назначеним у обавештењу, све док конвенција не ступи на снагу за ту страну уговорницу.
2. Свака страна уговорница која је доставила обавештење у складу са ставом 1. овог члана, да проширује ову конвенцију на сваку територију за чије је међународне односе она одговорна, може, у складу са поступком из члана 19. ове конвенције, да обавести депозитара да се Конвенција неће више примењивати на територији о којој је реч.

Члан 11.

У сврхе примене ове конвенције, царинска или економска унија која је страна уговорница, обавестиће генералног секретара Савета о територијама које су у саставу те царинске или економске уније и те територије ће се сматрати једном јединственом територијом.

Члан 12.

Прихватање одредаба и стављање резерви

1. Општи прилог је обавезујући за све стране уговорнице.
2. Страна уговорница може да прихвати један или више специфичних прилога или једну или више његових глава. Страна уговорница која прихвати неки специфичан прилог или његову главу (главе) сматра се да је преузела обавезу за примену свих стандарда који су у њој садржани. Страна уговорница која прихвати један специфичан прилог или његову главу (главе) сматра се да је преузела обавезу за примену свих препоручених пракса које су садржане у њему, осим уколико у време прихватања или у било које време после прихватања не обавести депозитара о препорученој пракси (препорученим праксама) на коју ставља резерву, наводећи постојеће разлике између одредаба својих националних прописа и одредаба препоручене праксе (препоручених пракса). Свака страна уговорница која је ставила резерве може исте да повуче, у целини или делимично, у било које време, обавештавајући депозитара и назначавајући датум од када то повлачење ступа на снагу.
3. Свака страна уговорница коју обавезе неки од специфичних прилога или његова глава (главе), преиспитаће могућност да повуче неку резерву коју је, у складу са ставом 2. овог члана, ставила на препоручене праксе, и о резултатима те ревизије обавестиће генералног секретара Савета на крају сваког трогодишњег периода, који почиње да тече од дана када је за ту страну уговорницу Конвенција ступила на снагу, уз навођење одредаба свог националног законодавства које су, по њеном мишљењу, у супротности са повлачењем резерви.

Члан 13.

Примена одредаба

1. Свака страна уговорница примениће стандарде из Општег прилога и из специфичног(специфичних) прилога или из његове(их) главе(а) које је прихватила, у року од 36 месеци после ступања на снагу за ту страну уговорницу тог прилога (тих прилога) или главе (глава).
2. Свака страна уговорница примениће стандарде са прелазним роком из Општег прилога у року од 60 месеци од дана када је Општи прилог ступио на снагу за ту страну уговорницу.
3. Свака страна уговорница примениће препоручене праксе из специфичног(их) прилога или његове(их) главе(а), које је прихватила, у року од 36 месеци после ступања на снагу тог специфичног(их) прилога и његове(их) главе(глава) за ту страну уговорницу, осим уколико није ставила резерве на једну или више препоручених пракси.
4. (а) У случају да рокови предвиђени одредбама ст. 1. или 2. овог члана, нису довољни да страна уговорница почне са применом Општег прилога, та страна уговорница може, пре истека рока који ја наведен у ст. 1. и 2. овог члана, да затражи од Комитета за управљање продужење рока. У захтеву за продужење рока страна уговорница наводи за коју одредбу (одредбе) Општег прилога тражи продужење, као и разлоге за то.
(б) У изузетним околностима, Комитет за управљање може да одобри продужење рока. У одлуци Комитета за управљање којом се одобрава продужење рока мора да се наведе које су то изузетне околности због којих је одлука донета, а продужени рок, у сваком случају, не може да буде дужи од једне године. По истеку продуженог рока, страна уговорница ће обавестити депозитара о примени одредаба за које је продужење било одобрено.

Члан 14.

Решавање спорова

1. Сваки спор између две или више страна уговорница у вези са тумачењем или применом ове конвенције решава се, по могућности, путем међусобних преговора.
2. Сваки спор који се не реши путем преговора, стране уговорнице у спору износе пред Комитет за управљање, који разматра спор и даје препоруке за његово решавање.
3. Стране уговорнице у спору могу унапред да се сагласе да ће препоруке Комитета за управљање прихватити као обавезујуће.

Члан 15.

Измене и допуне Конвенције

1. Генерални секретар Савета доставља свим странама уговорницама, као и оним чланицама Савета, које нису стране уговорнице, текст сваке измене и допуне, коју је Комитет за управљање, у складу са чланом 6. став 5. тачка (а)(i) и (ii), препоручио странама уговорницама.
2. Измене и допуне основног текста Конвенције ступају на снагу за све стране уговорнице дванаест месеци пошто су стране уговорнице, које су присуствовале заседању Комитета за управљање, на коме су измене и допуне препоручене,

депоновале инструменте о прихватању, под условом да у року од дванаест месеци од датума када су измене и допуне достављене, ни једна страна уговорница не поднесе приговор.

3. Препоручена измена и допуна Општег прилога или специфичних прилога или њихових глава, сматра се прихваћеном по истеку шест месеци од дана када је препоручена измена и допуна достављена странама уговорницама, под условом да:
 - А. ни једна страна уговорница не поднесе приговор, или у случају неког специфичног прилога или главе, ни једна страна уговорница коју тај специфичан прилог или глава обавезује, не поднесе проговор;
 - Б. ни једна страна уговорница не обавести генералног секретара Савета да има намеру да прихвати препоручену измену и допуно, али да још нису испуњени неопходни услови за прихватање такве измене и допуне.
4. Ако једна страна уговорница достави генералном секретару Савета обавештење у складу са ставом 3(б) овог члана, она може, пре него што обавести генералног секретара Савета о прихватању препоручене измене и допуне, да, у року од осамнаест месеци непосредно после истека шестомесечног периода наведеног у ставу 3. овог члана, поднесе приговор на ту измену и допуно.
5. Ако је приговор на препоручену измену и допуно дат у складу са роковима наведеним у ст. 3(а) или 4. овог члана, сматра се да измена и допуна није прихваћена и неће имати дејство.
6. Ако је било која страна уговорница доставила обавештење у складу са ставом 3(б) овог члана, сматраће се да је измена и допуна прихваћена једног од следећа два датума који први наступа:
 - А. од датума када су све стране уговорнице, које су доставиле такво обавештење, обавестиле генералног секретара Савета о прихватању препоручене измене и допуне, под условом да се, уколико су сва обавештења о прихватању достављена пре истека шестомесечног периода наведеног у ставу 3. овог члана, тај датум узима као датум истека наведеног шестомесечног периода;
 - Б. од датума истека осамнаестомесечног периода назначеног у ставу 4. овог члана.
7. Свака измена и допуна Општег прилога или специфичних прилога или његових глава која се сматра прихваћеном ступа на снагу шест месеци од дана прихватања, или ако је у препорученој измени и допуни одређен други рок, по истеку тог рока, рачунајући од датума када је та измена и допуна прихваћена.
8. Генерални секретар Савета у што краћем року обавештава стране уговорнице у овој конвенцији о сваком приговору на препоручену измену и допуно који је дат у складу са ставом 3(а) и сваком обавештењу примљеном у складу са ставом 3(б) овог члана. Генерални секретар Савета затим обавештава стране уговорнице о томе да ли једна или више страна уговорница, које су доставиле такво обавештење, стављају приговор на препоручену измену и допуно или је прихватају.

Члан 16.

1. Независно од поступка о изменама и допунама који је прописан у члану 15. ове конвенције, Комитет за управљање може, у складу са чланом 6. ове конвенције, донети одлуку о изменама и допунама сваке препоручене праксе или о увођењу нове препоручене праксе у сваком специфичном прилогу или његовој глави.

Генерални секретар Савета позива сваку страну уговорницу да учествује у већањима Комитета за управљање. Текст сваке измене и допуне или нове препоручене праксе, о којој је на тај начин одлучено, генерални секретар Савета доставља странама уговорницама и оним чланицама Савета које нису стране уговорнице у овој конвенцији.

2. Измене и допуне или уведене нове препоручене праксе, донете на основу става 1. овог члана, ступају на снагу шест месеци од дана када их генерални секретар Савета достави. Свака страна уговорница коју обавезује неки специфичан прилог или његова глава који подлежу таквим изменама, сматра се да је прихватила те измене и допуне или уведене нове препоручене праксе, ако није ставила резерву сходно поступку из члана 12. ове конвенције.

Члан 17.

Рок важности

1. Ова конвенција је закључена на неодређено време, међутим свака страна уговорница може да, у складу са чланом 18. ове конвенције, откаже Конвенцију у било које време након њеног ступања на снагу.
2. Обавештење о отказивању се доставља у писаном облику и депонује се код депозитара.
3. Отказивање ступа на снагу шест месеци од дана када депозитар прими инструменте о отказивању.
4. Одредбе из ст. 2. и 3. овог члана примењују се и у погледу специфичних прилога или њихових глава, а свака страна уговорница може у било које време после њиховог ступања на снагу да повуче одлуку о њиховом прихватању.
5. Свака страна уговорница која повуче одлуку о прихватању Општег прилога, сматра се да отказује Конвенцију. У том случају, примењују се и одредбе ст. 2. и 3. овог члана.

ГЛАВА V

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 18.

Ступање на снагу Конвенције

1. Ова конвенција ступа на снагу три месеца од дана када пет субјеката од оних који су наведени у ст. 1. и 5. члана 8. ове конвенције потпише Конвенцију без резерве ратификовања или депонују инструменте о ратификацији или приступању.
2. За сваку страну уговорницу ова конвенција ступа на снагу три месеца од дана када је постала страна уговорница у складу са одредбама члана 8.
3. Сваки специфичан прилог уз ову конвенцију или његова глава ступају на снагу три месеца након прихватања тог специфичног прилога или те главе од стране пет страна уговорница.
4. Пошто неки специфичан прилог или његова глава ступи на снагу у складу са одредбама става 3. овог члана, тај специфичан прилог или његова глава ступају на снагу за сваку страну уговорницу три месеца од дана када је та страна уговорница обавестила о свом прихватању. Међутим, ни један специфичан

прилог или његова глава неће ступити на снагу за страну уговорницу све док ова конвенција не ступи на снагу за ту страну уговорницу.

Члан 19.

Депозитар Конвенције

1. Ова конвенција, сви потписи, са или без резерве ратификовања, и сви инструменти о ратификацији или приступању, депоноваће се код генералног секретара Савета.
2. Депозитар:
 - А. прима и чува оригинале текстова ове конвенције;
 - Б. припрема оверене копије оригинала ове конвенције и доставља их странама уговорницама и оним чланицама Савета, које нису стране уговорнице, као и генералном секретару Уједињених нација;
 - Ц. прима све потписе, са или без резерве ратификовања, о ратификацији или приступању овој конвенцији и чува све инструменте, саопштења и обавештења, који се односе ову конвенцију;
 - Д. проверава да ли је потпис или инструмент, нотификација и обавештења, који се односе на ову конвенцију, у прописаној форми и, по потреби, о том питању обавештава заинтересовану страну уговорницу;
 - Е. обавештава стране уговорнице, чланице Савета које нису стране уговорнице и генералног секретара Уједињених нација о:
 - потписивању, ратификовању, приступању и прихватању прилога и глава у складу са чланом 8. ове конвенције;
 - новим главама Општег прилога и новим специфичним прилозима или њиховим главама, за које Комитет за управљање одлучи да препоручи да се унесу у ову конвенцију;
 - датуму ступања на снагу ове конвенције, Општег прилога и сваког специфичног прилога или његове главе у складу са одредбама члана 18. ове конвенције;
 - обавештењима примљеним у складу са чл. 8, 10, 11, 12. и 13. ове конвенције;
 - обавештењима страна уговорница о повлачењу прихватања прилога/ глава;
 - отказивањима у складу са чланом 17. ове конвенције;
 - свакој измени и допуни која је прихваћена у складу са чланом 15. ове конвенције и о датуму њеног ступања на снагу.
3. Ако дође до неспоразума између једне стране уговорнице и депозитара око обављања функције депозитара, депозитар или та страна уговорница изнеће питање пред друге стране уговорнице потписнице, или у зависности од околности, пред Комитет за управљање или Савет.

Члан 20.

Регистровање и веродостојност текста

У складу са чланом 102. Повеље Уједињених нација, ова конвенција биће регистрована у Секретаријату Уједињених нација на захтев генералног секретара Савета.

У потврду чега су доле потписани, који су за то прописно овлашћени, потписали ову конвенцију.

Сачињено у Кјоту, 18. маја 1973. године, на енглеском језику и на француском језику, при чему су оба текста једнако веродостојна, у једном оригиналу, који се депонује код генералног секретара Савета, а који ће оверене копије доставити свим субјектима наведеним у ставу 1. члана 8. ове конвенције.

ДОДАТАК II

ОПШТИ ПРИЛОГ

ОПШТИ ПРИЛОГ

САДРЖАЈ

ГЛАВА 1.	ОПШТИ ПРИНЦИПИ
ГЛАВА 2.	ДЕФИНИЦИЈЕ
ГЛАВА 3.	ЦАРИЊЕЊЕ И ДРУГЕ ЦАРИНСКЕ ФОРМАЛНОСТИ
ГЛАВА 4.	ДАЖБИНЕ И ТАКСЕ
	А. УТВРЂИВАЊЕ, НАПЛАТА И ПЛАЋАЊЕ ДАЖБИНА И ТАКСА
	Б. ОДЛАГАЊЕ ПЛАЋАЊА ДАЖБИНА И ТАКСА
	Ц. ПОВРАЋАЈ ДАЖБИНА И ТАКСА
ГЛАВА 5.	ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ПЛАЋАЊА
ГЛАВА 6.	ЦАРИНСКА КОНТРОЛА
ГЛАВА 7.	ПРИМЕНА ИНФОРМАЦИОНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ.....
ГЛАВА 8.	ОДНОС ИЗМЕЂУ ЦАРИНСКИХ ОРГАНА И ТРЕЋИХ ЛИЦА
ГЛАВА 9.	ИНФОРМАЦИЈЕ, ОДЛУКЕ И МИШЉЕЊА КОЈЕ ДОНОСИ ЦАРИНА
	А. ИНФОРМАЦИЈЕ ОПШТЕГ КАРАКТЕРА
	Б. ПОСЕБНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ
	Ц. ОДЛУКЕ И МИШЉЕЊА
ГЛАВА 10.	ЖАЛБЕ ПО ЦАРИНСКИМ ПИТАЊИМА
	А. ПРАВО НА ИЗЈАВУ ЖАЛБЕ
	Б. ФОРМА И ОСНОВЕ ЗА ИЗЈАВУ ЖАЛБЕ
	Ц. РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБЕ

ГЛАВА 1.

ОПШТИ ПРИНЦИПИ

1.1. Стандард

Дефиниције појмова, стандарди и стандарди са прелазним роком у овом прилогу односе се на царинске поступке и праксу, који су наведени у овом прилогу и, уколико може да се примени, на поступке и праксу, који су наведени у специфичним прилозима.

1.2. Стандард

Услови који би требало да буду испуњени и царинске формалности које би требало да се обаве за примену поступака и пракси из овог прилога и из специфичних прилога, прописују се националним законодавством и требало би да буду што једноставнији.

1.3. Стандард

Царина уводи и одржава званичне консултантске односе са учесницима у трговини ради развијања сарадње и олакшања њиховог учешћа у увођењу најефикаснијих начина рада, у складу са националним законодавством и међународним споразумима.

ГЛАВА 2.

ДЕФИНИЦИЈЕ

Поједини појмови, у смислу прилога ове конвенције, имају следећа значења:

- E1./ F23. **"жалба"** је радња којом лице на које се непосредно односи одлука или пропуст царинских органа и које се тиме сматра оштећеним, тражи обештећење пред надлежним органом;
- E2./ F19. **"утврђивање дажбина и такса"** је утврђивање износа дажбина и такса које би требало да се плате;
- E3./ F4. **"контрола путем ревизије"** су мере које помажу царинским органима да се, провером одговарајућих књига, записа, пословних система и комерцијалних података, који се налазе код заинтересованог лица, увере у исправност и веродостојност попуњених декларација;
- E4./ F15. **"провера декларације за робу"** је радња коју врше царински органи да би се уверили да ли је декларација за робу на прописан начин попуњена и да ли пратећа документа одговарају прописаним условима;
- E5./ F9. **"царињење"** је обављање царинских формалности које су неопходне за пуштање робе у слободан промет, за извоз робе или за стављање робе у неки други царински поступак;
- E6./ F10. **"царински орган"** је орган владе, који је надлежан за примену царинских прописа и за наплату дажбина и пореза и који је, такође, надлежан за примену других закона и прописа, који се односе на увоз, извоз, кретање или смештај робе;
- E7./ F3. **"царинска контрола"** су мере које предузимају царински органи да би се обезбедила усаглашеност са царинским прописима;
- E8./ F11. **"царинске дажбине"** су дажбине прописане Царинском тарифом, које се примењују на робу која улази у царинско подручје или излази из тог подручја;
- E9./ F16. **"царинске формалности"** су радње које морају да обаве заинтересована лица и царински органи у циљу усаглашености са царинским прописима;
- E10./ F18. **"царински прописи"** су закони и други прописи који се односе на увоз, извоз, кретање или смештај робе, за чије спровођење и правилну примену непосредно надлежни царински органи, као и сви прописи које доносе царински органи у оквиру својих законских овлашћења;
- E11./ F2. **"царинарница"** је административна јединица царинских органа, надлежна за обављање царинских формалности, као и просторије или други простори, који су за то одобрени од стране надлежних органа;

- E12./ F25. **"царинско подручје"** је подручје на коме се примењују царински прописи стране уговорнице;
- E13./ F6. **"одлука"** значи радња којом царински орган доноси одлуку по питању које се односи на царинске прописе;
- E14./ F7. **"декларант"** је лице које подноси декларацију за робу или лице у чије име се декларација подноси;
- E15./ F5. **"дан доспелости за плаћање"** је датум када су дажбине и таксе приспели за наплату;
- E16./ F12. **"дажбине и таксе"** су увозне дажбине и таксе и/или извозне дажбине и таксе;
- E17./ F27. **"преглед робе"** је физички преглед робе који врши царински орган у циљу утврђивања да ли врста, порекло, стање, количина и вредност робе одговарају подацима назначеним у декларацији за робу;
- E18./ F13. **"извозне дажбине и таксе"** су царинске дажбине и све друге дажбине, таксе и накнаде, које се наплаћају приликом извоза или у вези са извозом робе, осим накнада које су ограничене на износ приближних трошкова услуга које су пружили царински органи или накнада које су царински органи наплатили у име другог националног органа;
- E19./ F8. **"декларација за робу"** је изјава којом заинтересована лица, у форми и на начин који су прописали царински органи, наводе царински поступак који је потребно да се спроведе над робом и достављају податке које царински органи захтевају ради спровођења тог поступка;
- E20./ F14. **"увозне дажбине и таксе"** су царинске дажбине и све друге дажбине, таксе или накнаде, које се наплаћају приликом увоза или у вези са увозом робе, осим накнада које су ограничене на износ приближних трошкова услуга које су пружили царински органи или накнада које су царински органи наплатили у име другог националног органа;
- E21./ F1. **"узајамна административна помоћ"** су активности које обавља једна царинска администрација у име или у сарадњи са другом царинском администрацијом у циљу правилне примене царинских прописа, спречавања, истраживања или сузбијања царинских прекршаја;
- E22./ F21. **"пропуст"** је пропуст царинских органа да, по питању које им је на прописан начин поднето, у разумном року предузму неку активност или донесу одлуку која се од њих захтева на основу царинских прописа;
- E23./ F22. **"лице"** је физичко и правно лице, осим ако у тексту није на други начин одређено;

- E24./ F20. **"пуштање робе"** је поступак којим царински орган дозвољава да се роба, која је у поступку царинења, стави на располагање заинтересованим лицима;
- E25./ F24. **"повраћај"** је повраћај наплаћених дажбина и такса, у целини или делимично, као и поништавање износа дажбина и такса, у целини или делимично, које још нису наплаћене;
- E26./ F17. **"обезбеђење плаћања"** је потврда да ће обавеза према царинском органу бити испуњена на задовољавајући начин. Обезбеђење плаћања је "опште" ако се њиме гарантује испуњење обавеза за неколико операција;
- E27./ F26. **"треће лице"** је свако лице, које за и у име неког лица непосредно послује са царинским органима, у вези са увозом, извозом, кретањем или смештајем робе.

ГЛАВА 3.

ЦАРИЊЕЊЕ И ДРУГЕ ЦАРИНСКЕ ФОРМАЛНОСТИ

Надлежне царинарнице

3.1. Стандард

Царински органи одређују царинарнице, код којих ће се роба пријављивати или царинити. Приликом одређивања надлежности и локације тих царинарница, радног времена, посебно ће се узимати у обзир потребе трговине.

3.2. Стандард

На захтев заинтересованог лица или из разлога које царински орган сматра основаним, царински орган може, у зависности од расположивих средстава, да радње неопходне за спровођење царинског поступка и праксе изврши ван утврђеног радног времена или седишта царинарнице. Све накнаде које царински органи наплаћују ограничеће се на износ приближних трошкова пружених услуга.

3.3. Стандард

Кад се царинарнице налазе на заједничком граничном прелазу, заинтересоване царинске администрације ће усагласити радно време и надлежност тих царинарница.

3.4. Стандард са прелазним роком

На заједничким граничним прелазима, заинтересоване царинске администрације ће, када је то могуће, вршити заједничку контролу.

3.5. Стандард са прелазним роком

Ако царински органи намеравају да отворе нову царинарницу на заједничком граничном прелазу или да реорганизују већ постојећу, они ће увек када је то могуће, сарађивати са царинским органима суседне земље ради отварања заједничке царинарнице, а у циљу олакшања заједничких контрола.

Декларант

(а) Лица која су овлашћена да раде као декларанти

3.6. Стандард

Националним законодавством прописују се услови под којима лице може да буде декларант.

3.7. Стандард

Свако лице које има право да располаже робом сматра се декларантом.

(б) Одговорност декларанта

3.8. Стандард

Декларант је одговоран пред царинским органима за тачност података који су назначени у декларацији за робу и за плаћање дажбина и такса.

(ц) Права декларанта

3.9. Стандард

Пре подношења декларације за робу, декларанту је дозвољено, под условима које су прописали царински органи, да:

- а) изврши преглед робе; и
- б) узме узорке робе.

3.10. Стандард

Царински органи неће захтевати да се поднесе посебна декларација за узорке који су узети уз одобрење и под надзором царинских органа, под условом да су ти узорци наведени у декларацији за робу за одговарајућу пошиљку.

Декларација за робу

(а) Образац и садржај декларације за робу

3.11. Стандард

Садржај декларације прописују царински органи. Образац декларације у писаној форми мора да одговара типском обрасцу Уједињених нација.

Ако се царинење обавља електронским путем, образац декларације која се подноси електронским путем требало би да одговара међународним стандардима за електронску размену података који су прописани препорукама Савета за царинску сарадњу за информационе технологије.

3.12. Стандард

Царински органи ограничиће број потребних података који се уносе у декларацију за робу само на податке који су неопходни за утврђивање и наплату царинских дажбина и такса, формирања статистике и примену царинских прописа.

3.13. Стандард

Кад из разлога које царински органи сматрају оправданим, декларант нема све потребне податке за попуњавање декларације за робу, дозволиће се подношење привремене или непотпуне декларације за робу под условом да она садржи податке које царински органи сматрају неопходним и да декларант прихвати обавезу да је у потпуности попуни у одређеном року.

3.14. Стандард

Ако царински органи евидентирају привремену или непотпуну декларацију за робу, тарифно сврставање робе не би требало да се разликује од оног које би се примењивало да је у првој инстанци била поднета потпуна и исправна декларација за робу.

Пуштање робе ће се одобрити, под условом да је поднето одговарајуће обезбеђење за наплату дажбина и такса.

3.15. Стандард

Царински органи ће захтевати да се поднесе оригинална декларација за робу и минималан број потребних копија.

(б) Документа која се прилажу уз декларацију за робу

3.16. Стандард

Царински органи ће захтевати да се уз декларацију за робу поднесу само она документа која су неопходна за контролу поступка и која ће да обезбеде да су испуњени сви захтеви који се односе на примену царинских прописа.

3.17. Стандард

Кад нека пратећа документа не могу да се поднесу заједно са декларацијом за робу, из разлога које царински органи сматрају основаним, дозволиће се њихово накнадно подношење у одређеном временском року.

3.18. Стандард са прелазним роком

Царински органи ће дозволити да се пратећа документа поднесу електронским путем.

3.19. Стандард

Царински органи неће захтевати превод података наведених у пратећим документима, осим кад је то потребно да би се декларација за робу обрадила.

Подношење, евидентирање и провера декларације за робу

3.20. Стандард

Царински органи ће дозволити да се декларација за робу поднесе у било којој одређеној царинарници.

3.21. Стандард са прелазним роком

Царински органи ће дозволити да се декларација за робу поднесе електронским путем.

3.22. Стандард

Декларација за робу се подноси у радно време које пропишу царински органи.

3.23. Стандард

Ако је сагласно националним законодавством прописани крајњи рок за подношење декларације за робу, тај рок треба да буде прописан тако да декларант има довољно времена да попуни декларацију за робу и да прибави потребна пратећа документа.

3.24. Стандард

На захтев декларанта и када царински органи сматрају да је то основано, царински органи ће продужити прописани рок за подношење декларације за робу.

3.25. Стандард

У националном законодавству мора да буде одредба којом се прописује начин подношења, евидентирања или провере декларације за робу и пратећих докумената, пре приспећа робе.

3.26. Стандард

Ако царински органи нису у могућности да евидентирају декларацију за робу они ће обавестити декларанта о разлозима за то.

3.27. Стандард

Царински органи ће дозволити декларанту да унесе измене и допуне у већ поднету декларацију за робу, под условом да, у време када су добили такав захтев, није започет поступак провере декларације или преглед робе.

3.28. Стандард са прелазним роком

Царински органи ће, под условом да су разлози које наведе декларант за њих оправдани, дозволити да декларант унесе измене и допуне у декларацију за робу и када је захтев добијен после почетка провере декларације за робу.

3.29. Стандард са прелазним роком

Декларанту ће се дозволити да повуче декларацију за робу и да поднесе захтев за спровођење другог царинског поступка, под условом да се захтев за то поднесе царинским органима пре него што се роба пусти и да царински органи сматрају да су разлози оправдани.

3.30. Стандард

Провера декларације за робу вршиће се истовремено или, што је пре могуће, после евидентирања декларације за робу.

3.31. Стандард

Код провере декларације за робу царински органи ће предузети само оне радње за које сматрају да су суштинске за обезбеђивање усаглашености са царинским прописима.

Посебни поступци за овалашћена лица

3.32. Стандард са прелазним роком

Овлашћеним лицима, која испуњавају критеријуме које су прописали царински органи, укључујући и да имају одговарајућу евиденцију о усаглашености са захтевима царинских органа, као и одговарајући систем управљања комерцијалном евиденцијом, царински органи ће омогућити:

- пуштање робе након достављања минимума података који су потребни за идентификацију робе и дозволиће да се накнадно попуни коначна декларација за робу;
- царинење робе у просторијама декларанта или на неком другом месту, које одобре царински органи; и, колико је могуће, још неке друге посебне поступке, као што су:
- одобрење да се, ако робу често увози или извози исто лице, поднесе јединствена декларација за робу за све увозе или извозе у једном одређеном периоду;
- дозволу овлашћеним лицима да користе податке из своје комерцијалне евиденције, како би сама утврдила износ својих обавеза на име дажбина и такса и, по потреби, ради обезбеђења усаглашености са другим захтевима царинских органа;
- одобрење да се декларација за робу поднесе уносом података у евиденцију овлашћеног лица, с тим да се накнадно достави допунска декларација за робу.

Преглед робе

(а) Време које је потребно за преглед робе

3.33 Стандард

Ако царински органи одлуче да пријављена роба мора да се прегледа, преглед ће се извршити у најкраћем могућем року после евидентирања декларације за робу.

3.34. Стандард

Приликом утврђивања редоследа прегледа, приоритет ће се дати живим животињама и лако кварљивој роби, као и другој роби за коју царинску органи сматрају да је потребан хитан преглед.

3.35. Стандард са прелазним роком

Ако робу морају да прегледају други надлежни органи, а царински органи, такође, планирају да изврше њен преглед, царински органи ће обезбедити координацију таквих прегледа и, уколико је могуће, омогућити да се прегледи обаве истовремено.

(б) Присуство декларанта прегледу робе

3.36. Стандард

Царински органи ће размотрити захтев декларанта да он или његов заступник присуствује прегледу робе. Такви захтеви ће се одобравати, осим ако се не ради о изузетним околностима.

3.37. Стандард

Ако царински органи сматрају да је то корисно, они ће захтевати да декларант или његов заступник присуствују прегледу робе и да пружи неопходну помоћ ради олакшања прегледа.

(ц) Узимање узорака од стране царинских органа

3.38. Стандард

Узорци ће се узимати само у оним случајевима када царински органи сматрају да је то неопходно да би се утврдило тарифно наименовање, односно вредност пријављене робе, или да би се обезбедила примена других одредаба националног законодавства. Узорци ће се узети у најмањој могућој количини.

Грешке

3.39. Стандард

Царински органи неће применити значајне казнене мере за грешке, под условом да се увере да до таквих грешака није дошло због зле намере или велике немарности. Ако они сматрају да је неопходно да се спречи понављање таквих грешака, казнене мере могу да се примене у оној мери у којој је то довољно у ту сврху.

Пуштање робе

3.40. Стандард

Пријављена роба ће се пустити чим царински органи изврше преглед или одлуче да њен преглед није потребан, под условом:

- да није откривен никакав прекршај;
- да је добијена дозвола за увоз или за извоз или нека друга документа која су се захтевала;
- да су добијене све сагласности за конкретан поступак; и
- да су плаћене све дажбине и таксе или да су предузете одговарајуће мере да би се обезбедила њихова наплата.

3.41. Стандард

Ако су царински органи уверени да ће декларант накнадно обавити све формалности у вези царињења, они ће пустити робу, под условом да декларант поднесе комерцијални или званични документ, прихватљив за царинске органе, који садржи основне податке о тој пошиљци, и да је када је потребно, положено обезбеђење за плаћање одговарајућих дажбина и такса.

3.42. Стандард

Ако царински органи захтевају лабораторијске анализе узорака, детаљну техничку документацију или стручно мишљење, они ће пустити робу пре него што се добију резултати тих испитивања, под условом да је поднето потребно обезбеђење и да та роба није предмет забрана или ограничења.

3.43. Стандард

Кад се открије царински прекршај, царински органи ће пустити робу, пре окончања управног или судског поступка, под условом да роба неће морати да се конфискује или да у даљем поступку неће бити потребна као материјални доказ, као и да декларант уплати дажбине и таксе и положи обезбеђење за плаћање свих додатних дажбина и пореза и казни које могу да се примене.

Уступање или уништавање робе

3.44. Стандард

Ако роба још није пуштена у слободан промет или ако је над њом спроведен неки други царински поступак и под условом да није откривен никакав прекршај, од заинтересованог лица се неће захтевати да плати дажбине и таксе или ће имати право на повраћај њиховог износа у следећим случајевима:

- кад се, на захтев заинтересованог лица, та роба, под царинском контролом и уз сагласност царинских органа, уступи у корист државе или се уништи, или се означи комерцијално безвредном. Све трошкове који могу да настану, сносиће заинтересовано лице;
- кад се роба уништи или неповратно изгуби у случају несреће или због дејства више силе, под условом да је до таквог уништење или губитка дошло на начин који је прихватљив за царинске органе;
- кад дође до губитка робе због саме врсте робе, под условом да је то утврђено на начин који је прихватљив за царинские органе.

Кад се отпад и остаци настали уништењем пуштају у слободан промет или извозе, биће предмет дажбина и такса које би се платиле за такав отпад или остатке приликом увоза или извоза у таквом стању.

3.45. Стандард са прелазним роком

Ако царински органи продају робу која није била пријављена у прописаном року или која, иако није откривен прекршај, није могла да се пусти, приход од продаје, умањен за износ дажбина и такса и других накнада, као и насталих трошкова, преноси се на лица која имају право на њих, а у случајевима када то није могуће, стоје им на располагању једно одређено време.

ГЛАВА 4. ДАЖБИНЕ И ТАКСЕ

A. УТВРЂИВАЊЕ, НАПЛАТА И ПЛАЋАЊЕ ДАЖБИНА И ТАКСА

4.1. Стандард

Националним законодавством се прописују услови под којима настаје обавеза плаћања дажбина и такса.

4.2. Стандард

Период у коме се утврђују прописане дажбине и порези, прописује се националним законодавством. Обрачун се врши у најкраћем могућем року после подношења декларације за робу или након настајања обавезе за уплату дажбина и такса.

4.3. Стандард

Националним законодавством прописују се фактори који су основа за обрачун дажбина и такса и услови за њихово утврђивање.

4.4. Стандард

Стопе дажбина и такса објављују се у званичним издањима.

4.5. Стандард

Националним законодавством се прописује у ком моменту се утврђују стопе дажбина и такса.

4.6. Стандард

Националним законодавством се прописује на који начин могу да се плате дажбине и таксе.

4.7. Стандард

Националним законодавством се прописује које лице (лица) је одговорно за плаћање дажбина и такса.

4.8. Стандард

Националним законодавством се одређује дан доспелости и место где ће се платити дажбине и таксе.

4.9. Стандард

Ако је националним законодавством прописано да дан доспелости може да буде после пуштања робе, тај дан ће бити најкасније у року од десет дана од дана пуштања робе. За период, од дана када је роба пуштена до дана доспелости, неће се обрачунавати камата.

4.10. Стандард

Националним законодавством се прописује рок у ком царински органи могу да предузму законске мере за наплату дажбина и такса које нису плаћене до дана доспелости.

4.11. Стандард

Националним законодавством се утврђују стопе камате која се наплаћује на износ дажбина и такса које нису плаћене до дана доспелости и услови под којима та камата може да се примени.

4.12. Стандард

За плаћене дажбине и таксе уплатиоцу се издаје потврда као доказ о извршеном плаћању, осим ако не постоји неки други доказ о извршеном плаћању.

4.13. Стандард са прелазним роком

Националним законодавством се прописује минимална вредност, односно минималан износ дажбина и такса, испод којих се дажбине и порези не наплаћују.

4.14. Стандард

Ако царински органи открију да грешке у декларацији за робу или приликом обрачуна дажбина и такса могу да доведу или су довеле до наплате или обрачуна дажбина и такса у мањем износу од прописаног, они ће исправити грешке и наплатиће износ који није плаћен. Међутим, ако је тај износ мањи од минималног износа који је прописан националним законодавством, царински органи неће извршити наплату.

Б. ОДЛОЖЕНО ПЛАЋАЊЕ ДАЖБИНА И ТАКСА

4.15. Стандард

Кад је националним законодавством предвиђена могућност одложеног плаћања дажбина и такса, националним законодавством ће се прописати и услови под којима ће се та олакшица одобравати.

4.16. Стандард

Кад се одобри одложено плаћање, камате се неће обрачунавати колико год је то могуће.

4.17. Стандард

Рок за одложено плаћање дажбина и такса биће најмање 14 дана.

Ц. ПОВРАЋАЈ ДАЖБИНА И ТАКСА

4.18. Стандард

Одобриће се повраћај дажбина и такса у случајевима када се утврди да је, због грешке у обрачуну, извршена уплата дажбина и такса у већем износу.

4.19. Стандард

Повраћај ће се одобрити за увезену или извезену робу уколико је утврђено да је у време увоза или извоза била покварена или да на неки други начин није одговарала договореној спецификацији, и која је враћена снабдевачу или неком другом лицу које је он одредио, и то под следећим условима:

- да роба није била предмет обраде, да није поправљана и да није употребљена у земљи увоза, и да је, у разумном року, поново извезена;
- да није била предмет обраде, да није поправљана и да није употребљена у земљи у коју је била извезена, и да је, у разумном року, поново увезена.

Међутим, чињеница да је роба била употребљена неће бити разлог да се не изврши повраћај, ако је таква употреба била неопходна да би се открио квар или друге околности због којих је роба поново извезена или поново увезена.

Као алтернатива поновном извозу или поновном увозу, роба може, под царинском контролом и уз сагласност царинских органа, да се уступи у корист државе, да се уништи или да се означи да нема комерцијалну вредност. Уступањем или уништењем робе не могу настати никакви трошкови на терет државе.

4.20. Стандард са прелазним роком

Кад царински органи одобре да се над робом, која је првобитно била пријављена за царински поступак уз плаћање дажбина и такса, спроведе други царински поступак, извршиће се повраћај оног дела износа плаћених дажбина и такса који прелази износ који се дугује на основу ново спроведеног поступка.

4.21. Стандард

По захтевима за повраћај, доносиће се одлуке и о донетим одлукама ће се одмах, у писменој форми, обавештавати заинтересована лица, а повраћај више обрачунатих износа извршиће се чим се провери основаност захтева.

4.22. Стандард

Ако царински органи утврде да је до обрачуна већег износа дошло због грешке царинских органа приликом утврђивања дажбина и такса, повраћај ће се извршити по хитном поступку.

4.23. Стандард

У случају када су утврђени ограничени рокови, по чијем истеку се захтеви за повраћај неће прихватати, ти рокови би требало да буду довољно дугачки ако се имају у виду различите околности сваког случаја када може да се одобри повраћај.

4.24. Стандард

Повраћај се неће вршити ако је износ за повраћај мањи од минималног износа прописаног националним законодавством.

ГЛАВА 5.

ОБЕЗБЕЂЕЊЕ

5.1. Стандард

Националним законодавством се утврђују случајеви када се захтева полагање обезбеђења, као и у ком облику ће обезбеђење да се положи.

5.2. Стандард

Царински органи утврђују износ обезбеђења.

5.3. Стандард

Сваком лицу од ког се захтева да положи обезбеђење дозволиће се да изабере на који начин ће да положи обезбеђење, под условом да је прихватљив за царинске органе.

5.4. Стандард

Царински органи неће, ако је то прописано националним законодавством, захтевати полагање обезбеђења, уколико су уверени да ће обавеза према царинским органима бити испуњена.

5.5. Стандард

Ако се обезбеђење захтева ради испуњења обавеза које произилазе из царинског поступка, царински органи ће прихватити опште обезбеђење, а посебно од деклараната који редовно пријављују робу за царињење разним царинарницама у царинском подручју.

5.6. Стандард

Кад се захтева полагање обезбеђења, износ обезбеђења биће што је могуће нижи и, када је у питању плаћање дажбина и такса, неће бити виши од износа који би требало да се наплати.

5.7. Стандард

Ако је обезбеђење положено, оно ће се раздужити чим се царински органи увере да су обавезе, због којих се захтевало полагање обезбеђења, испуњене.

ГЛАВА 6.

ЦАРИНСКА КОНТРОЛА

6.1. Стандард

Сва роба, укључујући и превозна средства, која улази или напушта царинско подручје, без обзира да ли подлеже наплати дажбина и такса, предмет је царинске контроле.

6.2. Стандард

Царинска контрола ће се спроводити у мери која је довољна да се обезбеди усаглашеност са царинским прописима.

6.3. Стандард

Приликом спровођења царинске контроле, царински органи ће користити систем управљања ризиком.

6.4. Стандард

Царински органи ће применити систем анализе ризика да би одредили која лица и роба, укључујући и превозна средства, би требало да се прегледају, као у којој мери ће се преглед извршити.

6.5. Стандард

Царински органи ће усвојити стратегију процене усаглашености која ће бити подршка систему управљања ризиком.

6.6. Стандард

Систем царинске контроле укључиће и контроле на основу ревизије.

6.7. Стандард

У циљу побољшања царинске контроле, царински органи ће настојати да сарађују са другим царинским администрацијама и да закључују споразуме о узјамној административној помоћи.

6.8. Стандард

Царински органи ће настојати да сарађују са учесницима у трговини и да закључују меморандуме о разумевању, а у циљу побољшања царинске контроле.

6.9. Стандард са прелазним роком

Царински органи ће, што је могуће више, користити информациону технологију и електронску размену података у трговини, а ради побољшања царинске контроле.

6.10. Стандард

Царински органи ће вршити процену комерцијалних система учесника у трговини, у случајевима када они утичу на царинске операције, ради обезбеђивања усаглашености са захтевима царинских органа.

ГЛАВА 7.

ПРИМЕНА ИНФОРМАЦИОНЕ ТЕХНОЛОГИЈЕ

7.1. Стандард

Царински органи ће применити информациону технологију, као подршку царинским операцијама, у случајевима када је то економски оправдано и ефикасно за царинске органе и учеснике у трговини. Царински органи ће прописати услове за њену примену.

7.2. Стандард

Код увођења компјутерских система царински органи ће примењивати одговарајуће међународно прихваћене стандарде.

7.3. Стандард

Информациона технологија ће се увести уз што више консултација са непосредно заинтересованим странама.

7.4. Стандард

Ново или ревидирано национално законодавство ће да предвиди:

- метод електронске размене података у трговини, као алтернативу за докумената на папиру;
- метод примене електронске размене података, као и документације на папиру, за потврђивање аутентичности;
- право царинских органа да задрже информацију ради коришћења у сопствене сврхе и, по потреби, да размене ту информацију са другим царинским администрацијама и са свим другим законом одобреним странама, применом метода електронске размене података у трговини.

ГЛАВА 8.

ОДНОС ИЗМЕЂУ ЦАРИНСКИХ ОРГАНА И ТРЕЋИХ ЛИЦА

8.1. Стандард

Заинтересована лица ће моћи да изаберу да ли ће са царинским органима пословати непосредно или ће именовати неко треће лице које ће радити у њихово име.

8.2. Стандард

Услови под којима неко лице може радити за и у име неког другог лица у пословању са царинским органима, као и која је одговорност трећих лица пред царинским органима за плаћање дажбина и такса и за све неправилности, утврдиће се националним законодавством.

8.3. Стандард

Кад заинтересовано лице одлучи да самостално послује са царинским органима, у том случају царинске активности неће се сматрати мање повољним, нити ће се постављати строжи захтеви, него у случају царинских активности које за то лице обавља трећа страна.

8.4. Стандард

Лице које је одређено као трећа страна имаће, у пословању са царинским органима, иста права као и лице које га је именовало.

8.5. Стандард

Царински органи ће обезбедити да треће стране учествују у формалним консултацијама које царински органи обављају са учесницима у трговини.

8.6. Стандард

Царински органи ће утврдити околности под којима нису спремни да послују са трећом страном.

8.7. Стандард

Царински органи ће у писаној форми обавестити трећу страну о својој одлуци да јој се не дозволи учешће у царинским пословним активностима.

ГЛАВА 9.

ИНФОРМАЦИЈЕ, ОДЛУКЕ И МИШЉЕЊА КОЈЕ ДОНОСИ ЦАРИНА

А. ИНФОРМАЦИЈЕ ОПШТЕГ КАРАКТЕРА

9.1. Стандард

Царински органи треба да обезбеде да све одговарајуће информације општег карактера у вези са царинским прописима буду лако доступне сваком заинтересованом лицу.

9.2. Стандард

Кад због измена царинских прописа, административних аранжмана или захтева треба извршити измену и допуну већ објављене информације, царински органи треба да објаве ревидирану информацију пре ступања на снагу тих измена, како би заинтересованим лицима омогућили да их имају у виду, осим ако такво обавештавање није дозвољено.

9.3. Стандард са прелазним роком

Царински органи ће применити информациону технологију ради олакшавања приступа информацијама.

Б. ПОСЕБНЕ ИНФОРМАЦИЈЕ

9.4. Стандард

На захтев заинтересованог лица, царински органи ће у најкраћем року пружити што тачније информације о посебним питањима која покрене заинтересовано лице у вези са царинским прописима.

9.5. Стандард

Царински органи ће пружити не само информације које су посебно затражене, већ и све друге информације са којима би, по њиховом мишљењу, требало да буде упознато заинтересовано лице.

9.6. Стандард

Кад царински органи пружају информације, морају да воде рачуна да при том не открију податке приватног или поверљивог карактера, који се односе на царинске органе или трећа лица, осим у случајевима када се то захтева или је одобрено сагласно националном законодавству.

9.7. Стандард

Када царински органи не могу да пруже информацију бесплатно, плаћање треба ограничити на приближне трошкове пружених услуга.

Ц. ОДЛУКЕ И МИШЉЕЊА

9.8. Стандард

На писмени захтев заинтересованог лица, царински органи ће га обавестити у писменом облику о својој одлуци, у року који је прописан националним законодавством. У случају да се одлуком одбија захтев заинтересованог лица, у њој се наводе разлози за то и разјашњава право на изјаву жалбе.

9.9. Стандард

На захтев заинтересованог лица, царински органи доносе обавезујуће мишљење под условом да царински органи имају све неопходне информације.

ГЛАВА 10. ЖАЛБЕ ПО ЦАРИНСКИМ ПИТАЊИМА

А. ПРАВО НА ИЗЈАВУ ЖАЛБЕ

10.1. Стандард

Националним законодавством прописује се право на изјаву жалбе по царинским питањима.

10.2. Стандард

Свако лице на које се непосредно односи одлука или пропуст царинских органа има право на изјаву жалбе.

10.3. Стандард

Лицу, на које се непосредно односи одлука или пропуст царинских органа, на његов захтев који је упућен царинским органима, и у року који је прописан националним законодавством, навешће се разлози за такву одлуку или пропуст. Због овога може, али не мора да се поднесе жалба.

10.4. Стандард

Националним законодавством се прописује право на подношење првостепене жалбе царинским органима.

10.5. Стандард

Када царински органи одбију жалбу, подносилац жалбе има право да даље изјави жалбу неком органу који је независан од царинске администрације.

10.6. Стандард

У завршној инстанци, подносилац жалбе има право жалбе судском органу.

Б. ФОРМА И ОСНОВЕ ЗА ИЗЈАВУ ЖАЛБЕ

10.7. Стандард

Жалба се подноси у писаној форми и садржи основе за подношење.

10.8. Стандард

Када се прописује рок за подношење жалбе на одлуку царинских органа, тај рок треба да буде одређен тако да подносилац жалбе има довољно времена да проучи оспорену одлуку и припреми жалбу.

10.9. Стандард

Када се жалба подноси царинским органима, они неће захтевати да се сваки доказ у прилогу жалбе поднесе заједно са жалбом, већ ће у одговарајућим ситуацијама дозволити разуман рок за подношење тог доказа.

Ц. РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБЕ

10.10. Стандард

Царински органи ће донети одлуку о жалби и, у најкраћем року, о томе доставити писано обавештење подносиоцу жалбе.

10.11. Стандард

Када царински органи одбију жалбу, они ће у писаној форми обавестити подносиоца жалбе о разлозима за доношење такве одлуке и о његовом праву да се даље жали управном или независном органу, као и о року за подношење такве жалбе.

10.12. Стандард

Ако је жалба прихваћена, царински органи у најкраћем року поступају по својој одлуци или по решењу независног или судског органа, изузев у случају када царински органи уложе жалбу на такво решење.“

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.